

ឡៅឌីសេ — លេខមួយ

សេចក្តីព្យាករណ៍របស់អសោយអំពីវិនាសកម្មសម្រាប់ជួរលងនៃនីមិត្ត vision

Jeff Pippenger

2023-08-14

បន្ទុកអំពីជួរលងនៃនីមិត្ត។ ឥឡូវនេះអ្នកមានអ្វីក្នុងចិត្តឡើង
ដល់បានជាអ្នកទាំងអស់គ្នាឡើងទៅលើដំបូលផ្ទះ?
ឯអ្នកដទៃទៀតដែលបានមកក្នុងនាមជាអ្នកប្រកួតប្រជែង
ជាអ្នកដទៃទៀតដែលបានអំណរអរសបុណ្យ មនុស្សដែលបានសម្លាប់របស់អ្នក
មិនបានស្រឡាត់ដោយដាច់ខាត ហើយក៏មិនបានសម្លាប់នៅក្នុងសង្គមដទៃទៀត។
ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកទាំងអស់ បានរត់ភៀសខ្លួនជាមួយគ្នា
ពួកគេបានរត់ភៀសពីអ្នកបាញ់ជួរលងចាប់ទុក្ខ
អស់អ្នកដទៃដែលបានរកឃើញនៅក្នុងអ្នក ត្រូវបានចងជាមួយគ្នា
គឺជាអ្នកដទៃដែលបានរត់ភៀសពីចម្បង។ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំនិយាយថា
ចូរប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះខ្ញុំឡើងវិញ; ខ្ញុំនឹងយំយ៉ាងដូចគ្នា កុំខំប្រឹងល្អលើខ្ញុំឡើយ
ព្រោះដោយសារការបំផ្លាញនៃក្រុនស៊ីវិលរបស់ប្រជាជនខ្ញុំ។
ដូច្នេះនេះជាចុងនៃសេចក្តីរំលោភ និងនៃការដាច់ឈ្មួញ ហើយនៃសេចក្តីប្រកួតប្រជែង
ដោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវក្នុងពិភពលោក នៅក្នុងជួរលងនៃនីមិត្ត គឺការបំផ្លាញកំពង់
ហើយនៃការស្រុតចុះទៅកាន់ក្នុងទង្វើ។ អសោយ 22:1-5។

នៅក្នុងគម្ពីរអសោយ ពាក្យ «បន្ទុក» ត្រូវបានរកឃើញដប់ប្រាំបីដង។
ក្នុងចំណោមការយល់ឆ្លើយទាំងនោះ
ដប់មួយក្នុងចំណោមកំពង់កំណត់ដោយផ្ទាល់អំពីទំនាយនៃវិនាសកម្ម
ហើយការយល់ឆ្លើយប្រាំពីរផ្សេងទៀត
សំដៅលើបន្ទុកជាអ្វីមួយដែលត្រូវបានសង់នៅលើស្នូល។
មានតែការយល់ឆ្លើយប៉ុណ្ណោះក្នុងចំណោមការយល់ឆ្លើយដែលត្រូវបានបកប្រែថា
«បន្ទុក» ដល់តំណាងឲ្យអ្វីមួយដែលត្រូវបានសង់នៅលើស្នូល។
ហើយក៏ជាទំនាយនៃវិនាសកម្មផងដែរ។ ខ្ញុំមានបំណងពិភាក្សាអំពីការយល់ឆ្លើយនោះ
ដែលជាពាក្យហេព្រើរបញ្ជាក់អំពីអ្វីមួយដែលត្រូវបានសង់
ប៉ុន្តែក៏ជាទំនាយនៃវិនាសកម្មផងដែរ ដូច្នេះ
ខ្ញុំកំពុងបញ្ជាក់ពីភាពខុសគ្នានេះតាំងពីដំបូង
ទោះបីជាយើងនឹងមិនត្រូវប្រកាន់អង្គហេតុទាំងនេះឡើយ
រហូតដល់ពេលក្រោយក៏ដោយ។

ជំពូកនេះមិនមែនសុពលភាពអំពីនិយមន័យនៃ «ជួរលងនៃនីមិត្ត» នោះឡើយ
ពីព្រោះវាត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាជា «ក្នុងដងវីឌេអូ» ហើយក៏ជា «យូសាឡីម» ផងដែរ។
ជួរលងនៃនីមិត្តគឺជាការយល់ឆ្លើយទៅកាន់អាត្មាដែលនិយមបែបឡៅឌីសេ
ក្នុងអំឡុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍ខាងលើបុរេមួយចុងក្រោយនៃ ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១។ អសោយ
បានកំណត់បរិបទសម្រាប់វិនាសកម្មនេះដោយបុរេគ្រិស្តសតវត្សរ៍ដែលតំណាងនៃក្នុងជំពូក ២០
តាមរយៈការពិពណ៌នាអំពីការដណ្តើមយកពិភពលោកជាបន្តបន្ទាប់ដោយស្កតចេអាស្ត
ស៊ី ដែលបានចាត់មេបញ្ជាការយោធាមុននាក់ឈ្មោះ ការកាន់
ឲ្យទៅចាប់យកក្នុងមួយនៃអស៊ីបឈ្មោះ អាស្តូដ។

ចុហប់ថងអែទិតុយ គួរហានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃកូន ដានីយ៉ៃ ជំពូក ១១ ខ ៤១
ហើយវាកំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមបីដៃ «រួចផុត»
ពីដៃរបស់សាសនាចក្រហ្មាននៅពេលមានចុហប់ថងអែទិតុយ។

នៅឆ្នាំដំបូងការគោរពដល់ក្នុងអាសន្ន (កាលដំបូងសាក្សី សុតចេអាស្សី
ហានចាត់គាត់មក) ហើយចុហប់ថងនឹងក្នុងអាសន្ន ហើយដណ្តើមយកវាហាន
នោះនៅពេលដំបូង ព្រះយេស៊ូវហានមានព្រះបន្ទូលតាមរយៈអេសាយ កូនអាម៉ូស ថា៖
«ចូរទៅ ដោះសំពត់សក់ចេញពីចុងក្របស់អ្នក
ហើយដោះស្រពៃណីដើមចេញពីដើមរបស់អ្នកចុះ»។ គាត់ក៏ហានផ្ទេរដូចនោះ
ដោយដើរទាំងអាក្រក់ និងទទេដើម។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖
«ដូចជាអេសាយ ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ហានដើរទាំងអាក្រក់ និងទទេដើម
អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ សម្រាប់ជាទិសមុតាស់ និងជាការអនុវត្តទាំងនឹងអេសាយ
និងទាំងនឹងអេសាយ ដូចនោះដំបូង សុតចេអាស្សីនឹងនាំជនអេសាយបទៅជាយូរយី
និងជនអេសាយពីទៅជាអ្នកជាប់ឃុំ ទាំងក្នុងទាំងចាស់ ទាំងអាក្រក់ និងទទេដើម
ព្រមទាំងលាតបង្ហាញគូរ ដល់សេចក្តីអាម៉ាស់របស់អេសាយ។
ហើយពួកគេនឹងភ័យខ្លាច និងខ្មាសអៀន ដោយព្រះអេសាយ
ដល់ជាទិសដ៏យឺតយ៉ាវរបស់ពួកគេ និងអេសាយ ដល់ជាសិរីរុងរឿងរបស់ពួកគេ។
ហើយអ្នកស្មាននៃកោះនេះ នឹងនិយាយនៃថងនៃថា៖ "មើលចុះ
នេះហើយជាទិសដ៏យឺតយ៉ាវរបស់យើង ដល់យើងរត់ទៅរកជំនួយ
ដើម្បីប្រយោជន៍ពីសុតចេអាស្សី; ហើយយើងនឹងរួចខ្លួនដោយរបៀបណា?"»
អេសាយ ២០:១-៦។

សំណួរដំបូងបុរាណនៃកោះនោះហានលើកឡើងគឺថា
តើពួកគេនឹងរួចផុតពីសុតចេអាស្សីដូចម្តេច
ដល់គួរហានកំណត់ដងដំបូងជាសុតចេខាងដើមនៃកូន ដានីយ៉ៃ ១១។

គាត់ [សុតចេខាងដើម] នឹងចូលទៅក្នុងស្រុកដ៏រុងរឿងផងដែរ
ហើយបុរសជាច្រើននឹងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ប៉ុន្តែអ្វីទាំងនេះនឹងរួចផុតពីដៃរបស់គាត់ គឺ
អដ្ឋេម ម៉ូអាប និងមដើកនាំសំខាន់ៗនៃកូនចៅអ្វីន។ ដានីយ៉ៃ 11:41។

នៅក្នុងខគម្ពីរនេះ
ចុហប់ថងអែទិតុយនៃសហរដ្ឋអាមេរិកគួរហានកំណត់អត្តសញ្ញាណ ហើយនៅក្នុងអ
ត្ថបទរបស់ដានីយ៉ៃមាននូវន័យលម្អិតស្រទន់ខ្លះៗដល់គួរហានពិចារណា។
នៅក្នុងដានីយ៉ៃ ជំពូក ១១ ខ ៤០ ដល់ ៤៣ មានប្រាប់គ្នា ដល់សុទ្ធតែបញ្ជាក់អំពី
«បុរស»។ នៅខ ៤០ បុរសទាំងឡាយដល់កំណត់ឱ្យអតីតសហភាពស្រៀត
គួរហានសាសនាចក្រហ្មាន និងសហរដ្ឋអាមេរិកបកប្រែក្នុងនោះនៃឆ្នាំ ១៩៨៩។
អ្នកបុរសគិតសាសនាសម័យទំនើបហានបញ្ជាក់អំពីការពិតនេះ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងខទីស៊ែបតិម្រ យើងឃើញពាក្យ «បុរសទាំងឡាយ»
ដល់កំណត់ឱ្យបុរសទាំងអស់នៃលើកពងនៃដី ខណៈដល់សុតចេខាងដើម
(អំណាចសុតចេហ្មាន) ចាប់យកអេសាយ ដល់កំណត់ឱ្យពិភពលោកទាំងមូល។
នោះគឺជាដំណើរលម្អិតមួយក្នុងចំណោមន័យលម្អិតទាំងនោះ។
ន័យលម្អិតមួយទៀតក្នុងចំណោមពិភពលោកដល់ខ្សែកំពុងសំដៅដល់នៅក្នុងប្រទេសនេះ
ពាក់ព័ន្ធនឹងពាក្យ «រួចផុត» នៅក្នុងខទីស៊ែបតិម្រ
ហើយបន្ទាប់មកមុតងទៀតនៅក្នុងខទីស៊ែបតិម្រ វាជាពាក្យហេប្រើពីរផ្សេងគ្នា

ទោះបីទាំងពីរគួរមានបកប្រែថា «រួចផុត» ក៏ដោយ។ ពាក្យហេប្រើដែលគួរមានបកប្រែថា «រួចផុត» នៅក្នុងខទីស្រីបី មានន័យថា មិនអាចរកឃើញការដោះស្រាយឡើយ ដូច្នេះនៅពេលដែល «សុតចេតនាដប់» ដែលគំណាងឲ្យអង្គការសហប្រជាជាតិ ព្រមព្រៀងប្រគល់ឧបត្ថម្ភពិភពលោកតម្លៃរបស់ពួកគេទៅក្រុមការគ្រប់គ្រងរបស់សក្តិសាហាវ បោះគុណការរួចផុត—គុណការដោះស្រាយ។

ហើយសុំនែងទាំងដប់ដែលអ្នកមានឃើញនោះ គឺជាសុតចេតនាដប់ ដែលមិនទាន់មានទទួលបាននៅឡើយទេ ប៉ុន្តែទទួលបានអំណាចដូចជាសុតចេតនាដប់នឹងសក្តិនោះ មួយម៉ោង។ ពួកគេមានគំនិតតម្លៃ ហើយនឹងប្រគល់អំណាច និងកម្រិតរបស់ខ្លួនទៅឲ្យសក្តិនោះ។

ពួកគេនឹងផ្ទេរវិស័យឧបត្ថម្ភនឹងក្នុងច្រៀង ហើយក្នុងច្រៀងនឹងឈ្នះពួកគេ ដូច្នេះទាំងពីរអ្នកបាត់បង់ទាំងឡាយ និងជាសុតចេតនាដប់សុតចេតនាដប់ ហើយអស់អ្នកដែលនៅជាមួយទ្រង់ គឺជាអ្នកដែលមានហេតុ មានផ្ទេរវិស័យ ហើយសុម្ភារៈក្នុង។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ទីកន្លែងដែលអ្នកមានឃើញ ជាទីកន្លែងដែលស្តីទាក់ទងគ្នា គឺជាប្រជាជន ទាំងឡាយមនុស្ស ទាំងប្រជាជាតិ និងទាំងភាសាផ្សេងៗ។ ហើយសុំនែងទាំងដប់ដែលអ្នកមានឃើញនៅលើសក្តិនោះ ពួកគេនឹងស្តីទាក់ទងគ្នា ហើយនឹងផ្ទេរវិស័យនាសស្តី និងអាក្រក់ ហើយនឹងស្ថិតនៅ ហើយដុតនាដប់ដោយក្នុង។ ដូច្នេះព្រះមានដាក់ក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេឲ្យបំពេញព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ និងឲ្យមានគំនិតតម្លៃ ព្រមទាំងប្រគល់នគរបស់ពួកគេទៅឲ្យសក្តិនោះ ទាល់តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានសម្រេច។ វិវរណៈ 17:12-17។

"សុតចេតនាដប់" ទាំងនេះ គួរមានយោងឡើងវិញជាញឹកញាប់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយនៅក្នុងរឿងរបស់អលើយ៉ា អាហាប់ ជាសុតចេតនាដប់ស្តីអលើ គឺជាមន្ត្រីក្នុងសម្តេចនុទ្ទទាំងដប់ ហើយគាត់បានរៀបការជាមួយយសេបេល។ យសេបេល គឺជាស្ត្រីប្រាសប្រាសនៅក្នុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក អលើយ៉ា គឺជាអ្នកនាំសារស្រាវជ្រាវរបស់ទេវតាទីបី ហើយអាហាប់ គឺជាមន្ត្រីសម្តេចនុទ្ទទាំងដប់។ អាហាប់ គំណាងឲ្យសហប្រជាជាតិ ក្នុងនាមជាមន្ត្រីនាំរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងអំឡុងប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃប្រាង្គដៃអែទីក្យ។ នៅពេលអលើយ៉ាគួរមានអាស្រ័យចាប់យក សុតចេតនាដប់នៃនៅក្នុង ដានីយ៉ា 11:42 ទើបតែមានបង្កើនសុតចេតនាដប់ឲ្យយល់ព្រមប្រគល់រាជានាមក្នុងរបស់ខ្លួនទៅកាន់អំណាចប៉ាប។

«នៅពេលយើងកំពុងខិតចូលទៅជិតវិបត្តិចុងក្រោយ នោះជាការសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងបំផុតដែលសេចក្តីសុខដុម និងសាមគ្គីភាពគួរមាននៅក្នុងចំណោមឧបករណ៍ទាំងឡាយរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ពិភពលោកពេញដោយពុយៈ សង្គ្រាម និងការខ្វែងគំនិត។ ប៉ុន្តែ ក្រុមមន្ត្រីនាំតម្លៃគត់ គឺអំណាចសម្តេចប៉ាប មនុស្សទាំងឡាយនឹងរួបរួមគ្នាដើម្បីប្រឆាំងនឹងព្រះ នៅក្នុងបុគ្គលនៃសាក្សីរបស់ទ្រង់។ សហភាពនេះគួរមានចងក្រងដោយអ្នកក្របត់សេចក្តីជំនឿដ៏ជំនះ។ ខណៈដែលគាត់ស្តីអំពីការបង្កបង្កើនភាពស្របគ្នារបស់គាត់ក្នុងការផ្ទេរវិស័យឧបត្ថម្ភប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត គាត់នឹងផ្ទេរវិស័យដើម្បីបំបែក»

និងបំបាត់ការប្រមូលផ្តុំរូបសម្បត្តិអស់អ្នកដទៃទាំងអស់។ សច្ចក្តីច្បាប់នៃ
ការសង្គមដោយអាក្រក់ ការនិយាយអាក្រក់អំពីអ្នកដទៃ គួរឲ្យមានការកាត់បន្ថយឡើង
ដើម្បីបង្កើតការមិនចុះសម្បុង និងការបំបែកគ្នា។ Testimonies, volume 7, 182.

ក្នុងខ្លួនសិល្បៈ យើងឃើញពាក្យ «រួចផុត» ហើយនៅក្នុងខ្លួនសិល្បៈ
យើងក៏ឃើញពាក្យ «រួចផុត» ដែរ ប៉ុន្តែពាក្យទាំងពីរនេះជាពាក្យហៅទៅខុសគ្នាពីរ។
ពាក្យដដែលបកប្រែថា «រួចផុត» នៅក្នុងខ្លួនសិល្បៈ មានន័យថា
រួចផុតដូចជាដោយសារភាពអរិយ។ នេះជាពាក្យដដែលគួរឲ្យមានការបកប្រែថា «រួចផុត»
នៅក្នុងខ្លួនបុរាណ និយាយ ជំពូកមុន។ «នៅថ្ងៃនៃនោះ»
«អ្នកស្នាក់នៅកន្លែងនេះ» សួរថា តើពួកគេអាចរួចផុតពីអាសូរី ដល់ «នៅថ្ងៃនៃនោះ»
កំពុងតែយកឈ្នះលើពិភពលោកជាបន្តបន្ទាប់ ដូចដែលមានបង្ហាញនៅក្នុង
ដានីយ៍លេខ ១១ និងនៅក្នុងបទគម្ពីរផ្សេងទៀតជាច្រើន។

នៅក្នុង ដានីយ៍លេខ ១១ ខ ៤១ ពេលដែលអំណាចសាសនាបុព្វតាប៉ាប ឬ
ដូចដែលដានីយ៍លេខនេះបានឲ្យគាត់ គឺស្ថិតចោងជើង ឬ ដូចដែលអសោយតំណាងឲ្យគាត់
គឺជនអាសូរី កំពុងយកឈ្នះលើ «ដីដ៏រុងរឿង» ដល់តំណាងឲ្យសហរដ្ឋអាមេរិក
នោះមានក្រុមពីរដដែលគួរឲ្យមានការកំណត់អត្តសញ្ញាណ។

លោកនឹងចូលទៅក្នុងស្រុកដ៏រុងរឿងផងដែរ ហើយប្រទេសជាច្រើននឹងគួរឲ្យផ្អាករំលង
ប៉ុន្តែទាំងនេះនឹងរួចផុតពីដៃរបស់លោក គឺ អដ្ឋេម ម៉ូអាប
និងមជ្ជិកនៃក្រុងចៅអ័រម៉ូន។ ដានីយ៍លេខ 11:41។

ក្រុមមួយគឺជា «មនុស្សជាច្រើន» ដដែលគួរឲ្យមានផ្អាករំលង
ហើយក្រុមមួយទៀតគួរឲ្យមានតំណាងដោយ «អដ្ឋេម ម៉ូអាប
និងពួកកូនចៅអ័រម៉ូនដ៏សំខាន់»។ នៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យមកដល់វិវរណៈ ១៨ ខ ៤
អំពាវនាវដល់អស់អ្នកដទៃនៅសល់ក្នុងហឫទ័យនៃ «ចេញមក»។

ហើយខ្ញុំឮបានឮសូរមួយទៀតពីស្ថានសួគ៌ កំពុងមានព្រះបន្ទូលថា
ចូរចេញមកពីនាង អើយបុរាណសុគតរបស់ខ្ញុំ
ដើម្បីបិទឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណីក្នុងអំពើហាបរបស់នាង
ហើយដើម្បីបិទឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានទទួលរងគ្រោះការបាត់បង់នាង។ វិវរណៈ 18:4។

អដ្ឋេម ម៉ូអាប និងមជ្ជិកនៃក្រុងចៅអ័រម៉ូន គឺជាអ្នកដទៃរួចផុតដោយការអរិយគច្ច
ដូចជាបុរាណជននៅកន្លែង ក្នុងអសោយ ជំពូក ២០ កំពុងសង្ឃឹមថានឹងផ្ទុះផ្ទុះនោះ។

នៅក្នុងខ្លួនសិល្បៈ នយបន្ទថមមួយទៀតដែលខ្ញុំកំពុងសំដៅទៅ គឺថា
នៅក្នុងខ្លួនសិល្បៈ និងសិល្បៈ យើងឃើញពាក្យ «ប្រទេសទាំងឡាយ»
ប៉ុន្តែនៅក្នុងខ្លួនសិល្បៈ វាជាពាក្យដដែលមានបន្ទថមចូល
មិនមាននៅក្នុងពាក្យដើមរបស់ដានីយ៍លេខ ១ ហើយក៏មិនគួរស្មើគ្នាទៅនឹងនោះដែរ។
ប្រទេសជាច្រើនគួរឲ្យមានផ្អាករំលង ក្នុងការបំពេញតាមខ្លួនសិល្បៈ
ពេលសហភាពស្រៀតដួលរលំ ហើយប្រទេសជាច្រើនគួរឲ្យមានចាប់យក
នៅពេលអំណាចសម្បត្តិចេញមកគ្រប់គ្រងអង្គការសហប្រជាជាតិ។ ប៉ុន្តែ
នៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ពួក «មនុស្សជាច្រើន»
ដដែលគួរឲ្យមានផ្អាករំលង មិនមែនជាប្រទេសជាច្រើនទេ
ពួកគេអាចជាអ្នកអាជីវកម្មទីផ្សារប្រើប្រាស់នោះ។

«បុរសិនបើពន្លឺនៃសេចក្តីពិតមានគួរឲ្យមានបង្ហាញដល់អ្នក
ដោយបើកបង្ហាញថាផងដែរ បើបង្ហាញបញ្ចេញគុតិទីបួន និងបង្ហាញថា
ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្មានមូលដ្ឋានសម្រាប់ការកាន់អាទិត្យទេ
ប៉ុន្តែអ្នកនោះតែងតែប្រកាន់ខ្ជាប់នូវផ្លូវផងដែរ បើបង្ហាញក្នុងក្រលាញ់
ដោយបដិសេធមិនរកសាច់ផងដែរ បើបង្ហាញផងដែរ ព្រោះហៅថា ‘ថ្ងៃបរិសុទ្ធជរបស់ខ្ញុំ’
នោះអ្នកទទួលសញ្ញារបស់សត្រូវកិច្ចឆាន។ ការនេះកើតឡើងនូវពេលណា? គឺនៅពេល
ដែលអ្នកគោរពតាមក្រឹត្យដដែលបង្កគាប់ឲ្យអ្នកឈប់ពីការងារនោះថ្ងៃអាទិត្យ
ហើយថ្ងៃបង្កគាប់ព្រះ ខណៈដែលអ្នកដឹងថា
ក្នុងព្រះគម្ពីរមានសូម្បីតែមួយពាក្យដដែលបង្ហាញថា
ថ្ងៃអាទិត្យជាអវិជ្ជមានដូចជាព្រះវិញ្ញាណធម្មតា
នោះអ្នកយល់ព្រមទទួលសញ្ញារបស់សត្រូវកិច្ចឆាន ហើយបដិសេធក្បាច់របស់ព្រះ»។
Review and Herald, July 13, 1897.

សមាជិកណាក៏ដោយនៃព្រះវិហារអាដវិនទីសុទ្ធចង្វែរទីប្រាំពីរ
បានទទួលយកគោលលទ្ធផលអំពីថ្ងៃផងដែរ បើបង្ហាញ នៅពេលដែលពួកគេបានក្រលាញ់ជាសមាជិកនៃ
ព្រះវិហារតាមរយៈពិធីបុណ្យជ័យជំនះក្នុងលោកដំបូង ហើយពួកគេត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះ
«ពន្លឺនៃសេចក្តីពិត» ទាក់ទងនឹងថ្ងៃផងដែរ បើបង្ហាញ។

«ការផ្តល់បុគ្គលថ្ងៃផងដែរ គឺជាសញ្ញា ឬ សុនាមសម្គាល់
នៃអំណាចរបស់ព្រះវិហារម៉ោងកាតូលិក។ អស់អ្នកដដែល
ដោយយល់ដឹងអំពីទាមទារនៃបញ្ចេញគុតិទីបួន
ហើយផ្តើមរើសកាន់ថ្ងៃផងដែរ បើបង្ហាញក្នុងក្រលាញ់ជំនួសថ្ងៃពិត
នោះកំពុងថ្កោលទោសការគោរពដល់អំណាចនោះ
ដែលមានតែអំណាចនោះប៉ុណ្ណោះដែលបានបង្កគាប់ឲ្យកាន់វា។
សុនាមសម្គាល់របស់សត្រូវសាហាវ គឺជាថ្ងៃផងដែរ បើបង្ហាញរបស់សម្មតិចេហ៍ប
ដែលពិតពេលវាបានទទួលយកជំនួសថ្ងៃដែលព្រះបានតែងតាំង។»

«មកទល់ពេលនេះ
នៅមិនទាន់មាននរណាម្នាក់បានទទួលសញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវនៅឡើយទេ។
ពេលវេលានៃការសាកល្បងមិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ។
មានគ្រិស្តទានពិតនៅក្នុងគ្រប់ព្រះវិហារ
ដោយមិនលើកលែងសហគមន៍ម៉ោងកាតូលិកឡើយ។
គ្មាននរណាម្នាក់គួរឲ្យមានការកាន់កាប់សេចក្តីយល់ រហូតទាល់តែពួកគេបានទទួលពន្លឺ
ហើយបានឃើញកាតព្វកិច្ចច្រើនបញ្ចេញគុតិទីបួន។ ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលក្រឹត្យនោះនឹងត្រូវប្រកាសឲ្យអនុវត្តថ្ងៃផងដែរ បើបង្ហាញក្នុងក្រលាញ់ ហើយ
សំឡេងហៅយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបីនឹងព្រមានមនុស្សទាំងឡាយអំពីការថ្កោលទោស
សត្រូវសាហាវ និងរូបរបស់វា នោះបន្ទាប់ពីដៃចក្រវាងអុីដដែលក្នុងក្រលាញ់ និងអុីដដែលពិត
នឹងត្រូវបានគូសយ៉ាងច្បាស់។ បន្ទាប់មក
អស់អ្នកដដែលនៅតែបែនត្រូវសំនៀងក្នុងការបំពាន នឹងទទួលសញ្ញារបស់សត្រូវសាហាវ។»

«ដោយជំហានយ៉ាងឆាប់រហ័ស យើងកំពុងខិតជិតដល់សម័យកាលនេះ។
នៅពេលដែលក្រុមជំនុំប្រតិភូស្តេចនានានឹងប្រជុំជាមួយអំណាចសាធារណៈ
ដើម្បីគាំទ្រសាសនាខ្ពុស្តុតងមួយ ដដែលដោយសារការប្រឆាំងនឹងវា
បុរេបុរសរបស់ពួកគេបានអត់ឱកាសប្រៀបធៀបនឹងសាហាវបំផុត នោះថ្ងៃផងដែរ បើបង្ហាញ
សម្មតិចេហ៍បនឹងត្រូវបានអនុវត្តបង្កប់នឹងដោយអំណាចរួមគ្នារបស់ក្រុមជំនុំ និងរដ្ឋ។

នឹងមានការកុបត់សាសនាជាតិមួយ
ដដែលនឹងបញ្ចប់គ្រឹមតែដោយសច្ចក្រឹត្យនាសរបស់ជាតិប៉ូណូណោះ»។ Manuscript 51,
1899.

នូវពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យយក្សរោងអនុវត្ត
នោះមានតែពួកអាដិវិនទីសុទ្ធចុងទើបរំពឹងប៉ូណូណោះ
ដដែលគួរទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្ធលើនៃទេវតាទីបី ពីព្រោះមានតែនូវពេលនោះទេ
ដដែលអ្នកនាំខាងក្រៅសាសនាអាដិវិនទីសិម
នឹងគួររោងនាំមកឲ្យបុរេមនឹងការសាកល្បងរបស់ទេវតាទីបី។ ពួក «ជាច្រើន»
ដដែលគួររោងផ្តល់លំនាំពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យ គឺជាពួកអាដិវិនទីសុទ្ធឡាវិសេ ពីព្រោះ
«ការជំនុំជម្រះចាប់ផ្តើមនៃដំណាក់កាលនេះ»។

ដូច្នេះ អ្នកកុរោយនឹងមានទៅជាមុន ហើយអ្នកមុននឹងទៅជាកុរោយ
ដូចមានមនុស្សជាច្រើនគួររោងហៅ ប៉ុន្តែមានតែចំណែកដដែលគួររោងជូនដំណឹង។
ម៉ាថាយ 20:16។

អសោយជា «ទីសម្គាល់ និងការអសុចរិត» មួយសម្រាប់អសើពុទ្ធ និងអកេយ្យពី
ទាក់ទងនឹងការយកឈ្នះលើពិភពលោកជាបន្តបន្ទាប់របស់អំណាចប៉ាប។
អសើពុទ្ធគឺអង្គការសហប្រជាជាតិ; អកេយ្យគឺសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយអាស៊ីគឺអំណាចប៉ាប។
ក្នុងបរិបទនៃប្រវត្តិសាស្ត្រយុគសម័យនេះ
អសោយចាប់ផ្តើមបង្ហាញសច្ចក្រឹត្យយុគសម័យជាសិរីអំពីវិនាសកម្ម។ ជំពូកមុនពីរ
ស្តីអំពីពួកឡាវិសេដដែលគួររោងផ្តល់លំនាំពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ហើយអំពីពួកឡាវិសេដដែលហៅ «អដ្ឋម ម៉ូអាប និងមេស៊ីយ៉ា» នៃកូនចៅអំប៊ូន
ឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន។

អាដិវិនទីមឡាវិសេ
ខ្លះខាតនូវអត្តសញ្ញាណៈចាំបាច់សម្រាប់ទទួលបានសច្ចក្រឹត្យសង្គមនោះ
ហើយពួកគេគួររោងព្រះអម្ចាស់ខ្មោចចេញពីព្រះឱសថរបស់ខ្លួន
នូវពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យ។ ខ្ញុំកត់សម្គាល់ការពិតនេះ
តែងតែបង្ហាញជាក់លាក់លើចំណុចបន្ទាប់។ អសោយ ជំពូក ២២
តំណាងឲ្យមូលហេតុមួយទៀតដដែលឡាវិសេគួររោងវិនាស
ព្រោះទំនាយនៃសច្ចក្រឹត្យវិនាសនោះប្រឆាំងនឹងជួរលងនៃ «និមិត្ត»។
មានពាក្យហៅសំខាន់ពីរពាក្យ ដដែលគួររោងបកប្រែថា «និមិត្ត»។
ពាក្យមួយតំណាងឲ្យលំដាប់ព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយ
ហើយពាក្យមួយទៀតតំណាងឲ្យនិមិត្តអំពីព្រះគ្រីស្ទ។ មួយស្ថិតនៅខាងក្រៅក្រុមជំនុំ
ហើយមួយទៀតស្ថិតនៅខាងក្នុងក្រុមជំនុំ។ ពាក្យនៅក្នុងជំពូក ២២ គឺជាពាក្យ
«និមិត្ត» ដដែលតំណាងឲ្យព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយ
ហើយវាជាពាក្យដដែលគួររោងបកប្រែថា «និមិត្ត» នៅក្នុងសៀវភៅសូភាស៊ីត។

កន្លងដំណាច់ស្ថាននិមិត្ត នោះប្រជាជននឹងវិនាស; ប៉ុន្តែ
អ្នកណាដែលកាន់តាមគ្រឹស្តយ៉ែន អ្នកនោះមានព្រះពរ។ សូភាស៊ីត 29:18។

«បន្ទុកអំពីជួរលងនៃនិមិត្ត» គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយដដែលតំណាងអត្តសញ្ញាណអ្នកផ្សាយ
បង្កើនពីរបុរេនៃក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ។ បុរេមួយ
ដដែលតំណាងដោយ សបេនា គឺ Laodicea ហើយបុរេមួយទៀត គឺ Philadelphia

ដល់តំណាងដោយ អលើយ៉ាគីម កូនបុរសរបស់ ហ៊ីលគីយ៉ា។
ការបង្ខំចិត្តរវាងអ្នកទាំងពីរបុរសទេសនៅក្នុងជំពូកនេះ ពិតណាស់
គឺជាការបង្ខំចិត្តដូចគ្នានឹងឧទាហរណ៍កថាអំពីពុរហុមចារីទាំងដប់។
បុរសទេសមានបុរសទេសនៅពាក់កណ្តាលអធុរក្ស ហើយបុរសទេសទៀតគ្មានទេ។ «បុរស»
ជានិមិត្តសញ្ញា តំណាងឲ្យសច្ចក្នុងពិភពផ្សេងៗគ្នា
អាស្រ័យលើបរិបទនៃការស្រាវជ្រាវរបស់យើង ប៉ុន្តែនៅក្នុង អសោយ ជំពូក ២២ «បុរស»
របស់ពុរហុមចារីទាំងដប់ គួរមានតំណាងដោយពាក្យ «និមិត្ត»។ បុរសទេសមាន «បុរស»
ហើយបុរសទេសទៀតគ្មានទេ។

«អស់អ្នកដល់មានទទួលការចាក់បុរសតាំង
ហើយឈរនៅជិតព្រះអម្ចាស់នៃនៃដីទាំងមូល
មានឋានៈដល់ធុរកិច្ចបុរសទេសសាតាំង ក្នុងនាមជាឧបត្ថម្ភបង្កើន
ដោយសារអង្គបរិសុទ្ធដល់នៃនៃព្រះវិញ្ញាបនបត្របង្កើនរបស់បុរស
ព្រះអម្ចាស់ក្នុងការទាក់ទងនឹងច្បាប់ជាមួយនឹងអ្នកស្មានកាន់កាប់នៃនៃដី។
បុរសមានតំណាងឲ្យព្រះគុណ
ដល់ព្រះអម្ចាស់បុរសទេសដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ចង្កៀងរបស់អ្នកដើម្បីទាំងឡាយ
ឲ្យបន្តកត់លី ដោយមិនរើសអើងរបស់បុរសទេស។ បុរសនិមិត្តមានបុរសបរិសុទ្ធនេះ
ដល់គួរមានចាក់ចេញពីស្ថានសួគ៌ តាមរយៈសារទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះទេស
នោះអំណាចនៃអំពើអាក្រក់នឹងគ្រប់គ្រងលើមនុស្សទាំងស្រុង។»

«ព្រះគួរមានបង្កអាប់គិតគិតស
នៃពេលដែលយើងមិនទទួលយកសារដែលទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយមកដល់យើង។ ដូច្នេះ
យើងមានបដិសេធបុរសទេសដែលទ្រង់ចង់ចាក់បញ្ចូលទៅក្នុងពុលរបស់យើង
ដើម្បីឲ្យមានបញ្ជូនបន្តទៅកាន់អ្នកដល់ស្ថានសួគ៌នៅក្នុងសច្ចក្នុងដី។
នៃពេលដែលការអំពើនានានឹងមកដល់ថា “មើល! កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរចេញទៅទទួលជួបបុរសទេស” អស់អ្នកដល់មិនមានទទួលបុរសបរិសុទ្ធ
អ្នកដល់មិនមានចង់ក្នុងព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន
នឹងយើងថា ដូចជាសុភ័ព្វពុរហុមចារីល្អដទៃទៀតនោះ
ពួកគេមិនទាន់មានក្បួនខ្ពស់នូវច្បាប់សុរាជ
ដើម្បីបិទទ្រង់បុរសអម្ចាស់របស់ខ្លួនឡើយ។ ពួកគេមានអំណាចនៅក្នុងខ្លួនឯង
ដើម្បីបិទទទួលបុរសទេសនោះទេ ហើយដឹករបស់ពួកគេគួរមានបំផុសឲ្យខូចខ្ចី។
ប៉ុន្តែ បុរសនិមិត្តមានសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ បុរសនិមិត្តយើងទទួលអង្គរ
ដូចដែលលោកម៉ូសេបានទទួលថា “សូមបង្កាញសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់ដល់ទូលបង្គំផង” ន
នោះសច្ចក្នុងសុរាជរបស់ព្រះនឹងគួរមានចាក់បញ្ចូលពេញពេញក្នុងចិត្តរបស់យើង។
តាមរយៈបំពង់មាសទាំងនោះ បុរសមាននឹងគួរមានបញ្ជូនមកដល់យើង។
“មិនមែនដោយកម្មលាំង ឬដោយឫទ្ធានុភាពទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់អញ
ព្រះយេស៊ូវដែលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ”។
ដោយទទួលការសុមិត្តលើចង្កែបនៃព្រះអាទិត្យនៃសច្ចក្នុងស្ថានសួគ៌
កូនចៅរបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងចង្កែបដូចជាពន្លឺនៅក្នុងលោកិយ»។ Review and Herald,
July 20, 1897.

វិញ្ញាណរបស់ពួកហោរាពុរហុមចារីទាំងគ្រប់គ្រាន់វិញទៅមក
ហើយអ្នកដល់មានទទួលការចាក់បុរសតាំងពីរនាក់របស់សាក្សី ក៏ជាសាក្សីពីរនាក់នៃវិវរណៈ
ជំពូក ១១ ផងដែរ។

អំពីសាក្សីទាំងពីរ ពុយាការីបានប្រកាសបន្តថ្ងៃទី១២៖
«អ្នកទាំងនេះគឺជាដើមអូលីវទាំងពីរ និងជាជើងចង្កៀងទាំងពីរ
ដែលឈរនៅមុខព្រះនៃនៃដី»។ អ្នកនិពន្ធទំនុកតម្កល់បានមានប្រសាសន៍ថា៖
«ព្រះបន្ទូលទ្រង់ជាចង្កៀងសម្រាប់ជើងទូលបង្គំ
ហើយជាពន្លឺសម្រាប់ផ្លូវទូលបង្គំ»។ វិវរណៈ 11:4; ទំនុកតម្កល់ 119:105។
សាក្សីទាំងពីរនោះ តំណាងឲ្យព្រះគម្ពីរសព្វញ្ញាបាស់ និងសព្វញ្ញាថ្មី។
ទាំងពីរនេះសុទ្ធតែជាសក្ខីភាពសំខាន់អំពីបុរាណដើម
និងភាពសុចរិតជាដាច់ខាតនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ។
ទាំងពីរនេះក៏ជាសាក្សីអំពីផែនការនៃចេក្រដាសដ៏គួរឲ្យជឿជាក់ គំរូ ការប្រជា
និងទំនាយទាំងឡាយនៃគម្ពីរសព្វញ្ញាបាស់
ចង្អុលទៅមុខឲ្យយើងឃើញព្រះសង្គ្រោះមួយអង្គគង់លើនិយាមមក។ ដំណឹងល្អ
និងសំបុត្រទាំងឡាយនៃគម្ពីរសព្វញ្ញាថ្មី
ប្រាប់អំពីព្រះសង្គ្រោះមួយអង្គគង់លើនិយាមមក តាមរបៀបដ៏គួរឲ្យពិតប្រាកដ
ដូចដែលបានទាយទុកជាមុនដោយគំរូ និងទំនាយ។» The Great Controversy, 267.

ពួកអ្នកដែលបានចាក់ប្រដាប់ទាំងពីររបស់សាក្សី
តំណាងឲ្យដំណើរការនៃការប្រសើរឡើងនៃជីវិតរបស់ពួកគេ។ ជំពូកទី១។
«ប្រដាប់» ដែលជានិមិត្តរូបនៃ «និមិត្ត» ខាងទំនាយអំពីព្រឹត្តិការណ៍បុរាណសាស្ត្រ
គួរឲ្យបញ្ជូនតាមរយៈព្រះគម្ពីរសព្វញ្ញាបាស់ និងសព្វញ្ញាថ្មី។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី១១
សាក្សីទាំងពីរនេះ តាមបរិបទ គួរឲ្យបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា ម៉ូសេ និង អាល្លេយ៉ា។ ម៉ូសេ
និង អាល្លេយ៉ា ជានិមិត្តរូបមួយដោយឧបន័យពួកគេផ្សេងៗ។

នៅពេលដែលគួរឲ្យបានកំណត់រួមគ្នា ដូចនៅលើកន្ទុះប្រែប្រួល ឬក្នុងវិវរណៈ ១១
ពួកគេជានិមិត្តរូបនៃចេក្រដាសដ៏គួរឲ្យជឿជាក់ពីផលដ៏គួរឲ្យរំភ័យ។ នៅលើកន្ទុះ
នោះពួកគេតំណាងឲ្យពួកអ្នកស្នាក់នៅជាសាក្សីក្នុងអំឡុងវិបត្តិក្រិកយអាទិត្យ
និងមនុស្សមួយនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់ ខណៈដែលក្នុងវិវរណៈ ១១
ពួកគេតំណាងឲ្យព្រះគម្ពីរសព្វញ្ញាបាស់ និងសព្វញ្ញាថ្មី។ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អាដរនៃទីសឹម
ពួកគេតំណាងឲ្យអ្វីដែលពិនិត្យទៅ។ សាក្សីពីរនាក់សម្រាប់ពួកយូដា គឺជា “ក្រិកយវិន័យ
និងពួកហ្វារ៉ា” ដែលតំណាងឲ្យព្រះគម្ពីរសព្វញ្ញាបាស់
ហើយសាក្សីពីរនាក់សម្រាប់ពួកគ្រីស្ទាន គឺជាព្រះគម្ពីរសព្វញ្ញាបាស់ និងសព្វញ្ញាថ្មី
ប៉ុន្តែសម្រាប់អាដរនៃទីសឹម សាក្សីទាំងពីរ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
និងសក្ខីភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
នេះហើយជាមូលហេតុដែលយ៉ូហានសុចិត្តនៅលើកនោះហៅម៉ូសេ។

ឧត្តមយ៉ូហាន ដែលជាបងប្អូនរបស់អ្នកទាំងឡាយផង
ហើយជាអ្នកប្រកាន់សច្ចៈដ៏រឹងមាំ និងក្នុងនាម
ព្រមទាំងក្នុងការអត់ធ្មត់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បាននៅលើកនោះមួយដែលហៅថា
ហាតម៉ូសេ ដោយព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
និងដោយព្រោះសក្ខីភាពអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វិវរណៈ ១:៨

នៅក្នុង អសោយា ជំពូក ២២ សាក្សីទាំងពីរគឺម៉ូសេ និងអាល្លេយ៉ា គួរឲ្យបានកំណត់ទុក
ទោះជាយ៉ាងណា ការណ៍នេះអាចគួរឲ្យបានស្គាល់បាន លុះត្រាតែអ្នកអនុវត្តគោលការណ៍នៃ
អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា ចំពោះជំពូកនោះ។ ចូរពិចារណាថា
ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមការពន្យល់របស់ទ្រង់អំពី «និមិត្ត» នៃព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយ
ដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នៅលើផ្លូវទៅអមេម៉ៅស ក្នុងកន្លងដែន។

«ដោយចាប់ផ្តើមពីលោកម៉ូសេ ជាអាល់ហ្សាដ៍ពិតប្រាកដស្របតាមសុភមង្គលៈគម្ពីរ
ព្រះគ្រីស្ទបានបកស្រាយនៅក្នុងបទគម្ពីរទាំងអស់
អំពីសច្ចក្រឹត្យទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងព្រះអង្គគម្ពីរ»។ Desire of Ages, 796.

អលើយ៉ា គឺជាពុទ្ធិយោគីដែលលេចមកមុនថ្ងៃដែលដឹង និងគួរឱ្យសង្ស័យស្តាប់ស្តាប់នៃរបស់ព្រះអម្ចាស់
ដោយមានសារមួយដែលផ្តល់នូវការណែនាំ អាល់ហ្សាដ៍ និង អូមហេតា
បង្កើនចិត្តរបស់បិតា (អាល់ហ្សាដ៍) ទៅកាន់កូន (អូមហេតា)។ ម៉ូសេ និង អលើយ៉ា តំណាងឱ្យ
អាល់ហ្សាដ៍ និង អូមហេតា នៃពុទ្ធិយោគីព្រះគម្ពីរ។ បុរសនិមិត្តរូបអាចស្តាប់ឮ ម៉ូសេ គឺ
វិល្លេម មីឡូលី។ ទាំងម៉ូសេ និង មីឡូលី បានស្តាប់
ហើយទាំងពីរនាក់គួរមានកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រដោយការបំភ្លឺទិព្វព្រឹត្តិបត្រ
បានទទួលសច្ចក្រឹត្យដ៏សង្ឃឹមនេះ។ ជាការពិត ម៉ូសេ
គួរមានបុរោសឱ្យរស់ឡើងវិញក្នុងរូបបន្ទាប់ពីសច្ចក្រឹត្យស្តាប់របស់គាត់
ប៉ុន្តែទេវតាកំពុងរង់ចាំនៅជុំវិញផ្ទះរបស់ មីឡូលី
រហូតដល់ការបុរោសឱ្យរស់ឡើងវិញរបស់គាត់។ អលើយ៉ា តំណាងឱ្យអ្នកនាំសារចុងក្រោយ
មុនការយាងមកនៃថ្ងៃដែលដឹង និងគួរឱ្យសង្ស័យស្តាប់ស្តាប់នៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។

“ពួកយូដាបានពុទ្ធិយោគីរវាងការបុរោសសារដែលបានទាយទុកជាមុននៅក្នុងព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះ; ប៉ុន្តែទំនាយត្រូវតែបានសម្រេច។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា «ម៉ូសេ
អញនឹងចាត់អលើយ៉ា ជាហោរា មកដល់អ្នករាល់គ្នា មុនថ្ងៃដែលដឹង
និងគួរឱ្យសង្ស័យនៃខ្លួនរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់» (ម៉ាទ្សាតិ 4:5)។
នរណាម្នាក់គួរមកដោយវិញ្ញាណ និងឫទ្ធានុភាពរបស់អលើយ៉ា
ហើយនៅពេលដែលគាត់លេចមក មនុស្សអាចនិយាយថា
«អ្នកមានចិត្តក្នុងច្បាប់ក្រុមហ៊ុន
អ្នកមិនបកស្រាយបទគម្ពីរតាមរបៀបគ្រឹមគួរទេ។
អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីរបៀបបង្កើនសាររបស់អ្នក»។

«មនុស្សជាច្រើនមិនអាចបង្អែកបានរវាងកិច្ចការរបស់ព្រះ
និងកិច្ចការរបស់មនុស្សឡើយ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់សច្ចក្រឹត្យ ដូចព្រះបុរោសឱ្យខ្ញុំ
ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំសូមនិយាយថា បុរសនិមិត្តរូបអ្នកនៅតែបន្តរកកំហុស
មានវិញ្ញាណនៃការបុរោសគ្នា នោះអ្នកនឹងមិនស្គាល់សច្ចក្រឹត្យឡើយ។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សិស្សរបស់ទ្រង់ថា
“ខ្ញុំនៅមានអរិយធម៌ទៀតគួរប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាមិនអាចទំនាក់ទំនងបានទេ” (យ៉ូហាន 16:12)។
ពួកគេមិនស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដែលអាចយល់តម្លៃអំពីរឿងបរិសុទ្ធ
និងអស់កល្បជានិច្ចបានឡើយ; ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថា
នឹងចាត់ព្រះវិញ្ញាណជាព្រះកំសាន្តចិត្តមក ដល់នឹងបង្កើនពួកគេគ្រប់យ៉ាង
ហើយនាំឱ្យពួកគេចងចាំអស់ទាំងសច្ចក្រឹត្យទាំងឡាយ
ដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកគេ។ បងប្អូនអើយ
យើងមិនគួរដាក់សច្ចក្រឹត្យដ៏ធំដុះកែវរបស់យើងលើមនុស្សឡើយ។
“ចូរយល់ពីមនុស្ស ដែលដឹងពីរបស់គម្ពីរគ្រឹមតែក្នុងចម្រុះរបស់គេប៉ុណ្ណោះ
ដុំបិតត្រឹមត្រូវរាប់ថាមានតម្លៃអ្វី?” (អសោយ 2:22)។
អ្នករាល់គ្នាគួរព្យាយាមយល់ដឹងអស់សង្ឃឹមរបស់អ្នកលើព្រះយេស៊ូវ។
មិនសមនឹងយើងទេដែលដឹកនាំបុរោសទឹកនៅជួរលង់ក្នុង
ខណៈដែលមានបុរោសទឹកនៅលើក្នុង។ ចូរយើងចាកចេញពីសុទ្ធិនិមិត្តរូប;
ចូរយើងមកកាន់បុរោសទឹកដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ជាង។

បុរសនិបបើមានចំណុចណាមួយនៃចេកុដីពិតដដែលអ្នកមិនយល់
ហើយដដែលអ្នកមិនយល់សរុប ចូរស្រាវជ្រាវ ប្រៀបធៀបបទគម្ពីរនឹងបទគម្ពីរ
ដ៏ករណ៍ដដែលចេកុដីពិតឲ្យដូចៗទៅក្នុងអណ្តូងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
អ្នកគួរដាក់ខ្លួនអ្នក និងមតិរបស់អ្នកលើអាសនៈបូជារបស់ព្រះ
ចោលគំនិតដដែលមានកំណត់ទុកជាមុនរបស់អ្នក ហើយអនុញ្ញាតឲ្យព្រះវិញ្ញាណនៃ
ថានស្ថិតដឹកនាំអ្នកចូលទៅក្នុងសចេកុដីពិតទាំងអស់»។ Selected Messages,
សង្ខេប 1, 412។

នៅក្នុង អសោយ ជំពូក ២២ សប្តេនា និង អលោគីម តំណាងឲ្យមនុស្សមានបុរាណ
និងមនុស្សលុងដៃនៅក្នុងសាសនាអាដរីនីស នៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
នៅពេលដែលស្ថិតចោលដើមកំពុងហើរតាមក្រុងយូសាឡឹម។ អលោគីម កូនរបស់
ហ៊ីលគីយ៉ា មាន «និមិត្ត» ប៉ុន្មាន សប្តេនា គុមាន។

កន្លងដដែលគុមានការនិមិត្ត នោះប្រជាជនគួររំលឹក
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ អ្នកនោះមានសុភមង្គល។ សូភាសិត
29:18។

សារព្យាករណ៍ គឺជា «និមិត្ត» នៃខែនេះ មានការនិយាយដល់រឿងពីរយ៉ាង។
អ្នកយល់អំពីការកើនឡើងនៃពន្ធលើព្យាករណ៍ ហើយអ្នករស់;
ហើយបើអ្នកមិនយល់ទេ—អ្នកស្តាប់។ បើអ្នកមិនយល់ទេ
នោះអ្នកមិនអាចគូររឿងខ្លួនទុកជាមុន
ដើម្បីប្រកាសថាស្របប៉ុន្មាននៅពេលសាកលបងនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យបានឡើយ។ វានឹងជា
«យ៉ឹកពេលហើយ»។
នៅពេលអាដរីនីសគឺឡើងវិញវាមានផ្ទុកលំនាំនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
នោះពួកគេបដិសេធក្រឹត្យវិន័យ ព្រោះពួកគេបានបដិសេធ «និមិត្តនៃចេកុដីពិត»។
ពួកគេគុមានប្រដេទេ; ពួកគេមិនយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដដែលគួរមានបើកក្បាច់ញាតិ មុនពេលការសាកលបងគួរមានបិទបញ្ចប់បន្តិច។

ដោយព្រោះអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំជាអ្នកមាន
ហើយបានសម្បូរដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយមិនគួរការអ្វីសោះ; តែអ្នកមិនដឹងថា
អ្នកជាមនុស្សរទេនា គួរឲ្យអាណិត កុរ ដើរតាមកែ ហើយអាក្បាតទេវវិរាណ: 3:17។

ទិសមុគ្គាល់របស់អសោយ គឺថា លោកបានដើរអាក្បាត និងគុមានសុបកែដឹង
អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ។ លោកបានផ្ទុកដូចនោះ ដើម្បីបញ្ជាក់មានដល់អ្នកទាំងឡាយណាដែលនឹង
ដទៃទូលការព្រមានតាមរយៈសារព្យាករណ៍របស់លោក ថា
បុរសនិបបើអ្នកមិនយល់អំពីនិមិត្តនៃព្រឹត្តិការណ៍ព្យាករណ៍ទេ
នោះអ្នកនឹងឈានទៅដល់ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ហើយកុលាយជាល្អលើសឹក
ដដែលគួរមាននាំចេញទៅ ក្នុងស្ថានភាពអភ័ព្វ រទេនា ក្រីក្រ ខ្សោក និងអាក្បាត។
អសោយជាទិសមុគ្គាល់ និងជាការអស្ចារ្យមួយសម្រាប់បុរសគ្រប់គ្នាសម្រាប់អសោយ
ប៉ុន្តែដោយនោះទៅទៀត សម្រាប់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។

ឥឡូវនេះ រឿងទាំងអស់នេះបានកើតឡើងដល់ពួកគេជាក្បួន;
ហើយវាគួរមានកត់ទុកសម្រាប់ជាការដាស់តឿនដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ
ដដែលចុងបញ្ចប់នៃលោកិយមានមកដល់ហើយលើយើង។ ១ កូរិនថូស ១០:១១។

នៅក្នុងខ្លាំងបំផុតនៃពួកទឹកកកក្នុង ក្នុងយូសាឡឹម ជាក្នុងរបស់ដទៃ
ត្រូវបានកំណត់ថា «ក្នុងដំណើរការពេលវេលា» «ក្នុងអំណរ» ដល់ពេញដោយ
«ការកករើក»។ សេចក្តីថ្កុលថ្កើងការណ៍ព្រះគម្ពីរបុរាណមួយ
ដល់សូម្បីតែមនុស្សសាលាក៏យកទៅប្រើផង ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងជំពូកនេះ
ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យ «ក្នុងអំណរ» «ក្នុងដំណើរការពេលវេលា» ដល់ពេញដោយ
«ការកករើក» នៅពេលដែលអស់អ្នកក្នុងខ្លាំងបំផុតនិយាយដោយអំណរថា «ចូរយើងសិ
ហើយផឹកចុះ ដុំបិតចុងស្បែកយើងនឹងស្លាប់»។ ប៉ុន្តែ
ទោះបីជាពួកគេមានអំណរក៏ដោយ មនុស្សរបស់ពួកគេត្រូវបានសម្លាប់
ប៉ុន្តែមិនមែនដោយដាវ ឬក្នុងសង្គ្រាមទេ ហេតុដូច្នេះហើយ
អោយកំណត់ជាសំណួរថា «តើអ្នកមានអ្វី?»

មិនថាមានអ្វីកំពុងប៉ះពាល់ដល់ពួកគេក៏ដោយ
វាបានបណ្តាលឲ្យពួកគេឡើងទៅលើដំបូលផ្ទះ។ «ដំបូលផ្ទះ»
ជានិមិត្តរូបនៃការគោរពបូជាព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយទាំងឡាយ;
វាជានិមិត្តរូបនៃវិញ្ញាណនិយម។ នៅក្នុងបទគម្ពីរនេះ
អាដរនេទីស៊ីមស៊ីតនៃក្រុមការគ្រាន់ច្រឡំខាងវិញ្ញាណ។

ហើយអស់អ្នកដែលថ្ងាយបង្កគំរាមទ័ពនៃស្តេចស្តេចនៅលើដំបូលផ្ទះទាំងឡាយ;
និងអស់អ្នកដែលថ្ងាយបង្កគំ ហើយស្របចងដោយព្រះអម្ចាស់
និងស្របចងដោយម៉ាល់ខាម; ហើយអស់អ្នកដែលបានបរិច្ចាចព្រះអម្ចាស់;
និងអស់អ្នកដែលមិនបានស្រវឹងព្រះអម្ចាស់ ឬទូលស្រវឹងព្រះអម្ចាស់។

ចូរស្តង់មើលស្នាមនៃចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ព្រះជាម្ចាស់
ដុំបិតចុងនៃព្រះអម្ចាស់ដឹកមកដល់ហើយ
ដុំបិតព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំយញ្ញបូជាមួយ
ហើយទ្រង់បានអញ្ជើញកុញ្ចៀររបស់ទ្រង់។
ហើយនៅក្នុងថ្ងៃនៃយញ្ញបូជារបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងកើតមានឡើងថា
យើងនឹងដាក់ទោសពួកមន្ត្រីក្នុង និងពួកបុគ្គលរបស់ស្តេច
និងអស់អ្នកដែលស្លៀកពាក់សម្បូរក្នុងពាក់បរទេស។ នៅថ្ងៃនៃដំណើរនោះផងដែរ
យើងនឹងដាក់ទោសអស់អ្នកដែលលោភរំលងកម្មវិធីទ្វារ
ពួកដែលបំពេញផ្ទះរបស់ចៅហ្វាយខ្ពង់ខ្ពស់ដោយអំពើហិង្សា និងការបោកបញ្ឆោត
សឆោនា 1:5-9។

នៅក្នុងវិបត្តិនៃច្រហប់ថ្ងៃអាទិត្យ សាសនាអាដរនេទីស
ដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយក្នុងយូសាឡឹម ស្ថិតនៅក្នុង «ជួរលេខនៃនិមិត្ត»។
អ្នកទាំងឡាយដែលបដិសេធសារព្វយាករណ៍ ដល់ត្រូវបានកំណត់ដោយ «បុរេ» ឬ «និមិត្ត»
កំពុងអនុវត្តវិញ្ញាណនិយម ដល់បុរេបានលើកឡើងនៅក្នុង ថេសេសាឡនីចទីពីរ។
នៅទីនោះផងដែរ យើងឃើញអ្នកទាំងឡាយ (Shebna)
ដល់មិនបានទទួលសេចក្តីសុខស្រួលនៃសេចក្តីពិត។

ហេតុនេះហើយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជូនឲ្យពួកគេមានការងារយ៉ាងខ្លាំង
ដើម្បីឲ្យពួកគេជឿលើការកុហកមួយ៖
ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកទាំងឡាយដែលមិនបានជឿសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែបានពេញចិត្តនឹងអំពើទុច្ចរិត ត្រូវទទួលទោសវិនាស។ ២ ថេសេសាឡនីច ២: ១១,
១២។

ជាក់ជាមិនខាន ពាក្យ «សចេកុត្តិពិត» ដែលប៉ូលប្រើ
គឺជាពាក្យក្រិកមួយដែលយកមកពីពាក្យហ្គេរី «សចេកុត្តិពិត»
ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការផ្លាស់អក្សរហ្គេរីប៊ីគ្ល ដែលតំណាងឱ្យ អាល់ហ្សា និង
អូមហ្គេតា។ ការបដិសេធ «សចេកុត្តិពិត» ដែលត្រូវបានតំណាងថាជាគោលការណ៍នៃ អាល់ហ្សា
និង អូមហ្គេតា នាំឱ្យមានការមាយាមបំភាន់យ៉ាងខ្លាំងមកលើពួកឡាទីស
ហើយការបំភាន់នោះគឺជារឿយៗណាស់មែន។

«ហោរាអសោយបានមានបុរសសន្តិចៈ “កាលណាគេនឹងនិយាយមកអនុករាល់គ្នាថា
ចូរសួររកពួកអនុកដែលមានវិញ្ញាណស្មោះត្រង់ និងពួកគ្រូមនុស្សដែលខុសប្លែក
ហើយអ្វីទាំងឡាយនេះ តើមិនគួរឱ្យជនជាតិមួយសួររកព្រះរបស់ខ្លួនទេឬ?
តើគួរសួររកមនុស្សសុលាបៈ ដើម្បីជួយដល់មនុស្សរស់ឬ? ចូរទៅឯក្រីក្រយិន័យ
និងទីបន្ទាន់ចុះ បុរសនិប្បិទក៏មិននិយាយស្របតាមពាក្យនេះទេ
នោះគឺដោយសារតែមានពន្លឺនៃក្រុងពួកគេឡើយ។” អសោយ 8:19, 20។ បុរសនិប
រឹមនុស្សទាំងឡាយបានសុខចិត្តទទួលយកសចេកុត្តិពិតដែលបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ អំពីសភាពនៃមនុស្ស និងអំពីស្ថានភាពរបស់មនុស្សសុលាបៈ
នោះពួកគេនឹងយឺតយ៉ាវនៅក្នុងការអះអាង
និងការបង្កើតទាំងឡាយរបស់វិញ្ញាណនិយម
នូវការប្រើវិធីការរបស់សាតាំងដោយអំណាច ដោយទីសម្បជញ្ញ
និងដោយអពុករលួយក្នុងក្រុមប្រឹក្សា។ ប៉ុន្តែ
ជំនួសឱ្យការចុះចូលនោះបង្កើតភាពដែលសមចិត្តដល់ប្រទេសខាងសាច់ឈាម
និងលះបង់អំពើហិង្សាដែលពួកគេស្មើគ្នា
នោះមនុស្សជាច្រើនបានបិទភ្នែករបស់ខ្លួនចំពោះពន្លឺ
ហើយដើរទៅមុខគ្រប់ៗ ដោយមិនអំពើនឹងការព្រមាន
ខណៈដែលសាតាំងតុលាការអនុវត្តរបស់វាឱ្យជឿជាក់
ហើយពួកគេក្រោយជាចំណីរបស់វា។
“ដោយព្រោះពួកគេមិនបានទទួលសចេកុត្តិសុទ្ធជាដល់សចេកុត្តិពិត
ដើម្បីឱ្យពួកគេបានសងគុណោះ” ដូចនេះ
“ព្រះទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យពួកគេនូវការភាន់ច្បាស់យ៉ាងខ្លាំង
ដើម្បីឱ្យពួកគេជឿសចេកុត្តិកុហកម្ម”។ 2 ថៃសាឡូនីក 2:10, 11»។ The Great
Controversy, 559.

នៅក្នុង អសោយ ជំពូក ២២ មនុស្សទាំងឡាយនៃក្រុងដ៏រីករាយត្រូវបានសម្លាប់
ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសង្គ្រាម ឬដោយដាវទ័រ ពួកគេត្រូវបានចងជាប់ជាមួយគ្នា
ហើយត្រូវបានសម្លាប់ជាមួយនឹងមេដឹកនាំទាំងឡាយដែលបានរត់ចេញខ្លួន។

“បរិសាសនាចក្រដ៏រីករាយតាមមាតិកាស្រដៀងនឹងលោកិយ
នោះពួកគេនឹងទទួលបាននាដូចគ្នា។ មិនគួររឹតប៉ុណ្ណោះទេ
តែដោយព្រោះពួកគេបានទទួលពន្លឺកាន់តែច្រើន ការផុតនូវទោសរបស់ពួកគេនឹង
ផ្ទុះផ្ទុះរាងការផុតនូវទោសរបស់អនុកដែលមិនប្រើចិត្តទាំងឡាយ។”

«យើងជាបុរាណជនមួយ ដែលប្រកាសថា យើងមានសចេកុត្តិពិត
មុនជាតិសាសន៍ទាំងអស់នៃលោកិយនេះ។ ដូចនេះ ជីវិត និងអត្តចរិតរបស់យើង
គួរតែស្របនឹងជំនឿបែបនោះ។ ផ្ទុះនោះកំពុងតែដឹកមកដល់យើងហើយ
ដែលមនុស្សសុចរិតនឹងត្រូវចងជាភ្នំចង្អុល ដូចជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិដ៏មានតម្លៃ
សម្រាប់ជំនុំរកស្ទង់ស្តី ខណៈដែលមនុស្សអាក្រក់ ដូចជាស្រូវអាក្រក់

នឹងត្រូវប្រមូលសម្រាប់ភូមិវិទ្យាផ្ទៃក្នុងដែលអស្ចារ្យចុងក្រោយ។ ប៉ុន្តែស្បែកសាប៊ូ
និងសម្រាប់អាត្មា «ដុះរួមគ្នាឱ្យបានល្អប្លែកៗ»។ Testimonies, volume 5, 100.»

ការដឹកនាំនៅក្នុង អសោយ ជំពូក ២២ ត្រូវបានចងក្រងជាប្រមូលគ្នាដោយ
“ពួកអ្នកហៅព្រះ”។ សំណួរ ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាជាមេដឹកនាំលើព្រះរាជវាំង
ហើយតំណែងរបស់គាត់នឹងត្រូវប្រគល់ឲ្យ អលើយ៉ាគីម ជាប្អូនរបស់ ហ្គីលគីយ៉ា។ នៅក្នុង
អសោយ ជំពូក ២២ សារព្យាយាមរំលងលែងតំណែងដោយ “នីមិត្ត” អំពីព្រឹត្តិការណ៍ព្យាយាមរំលង
បានបង្កើតអ្នកថ្មីបង្កប់ពីរបុរាណនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
ខណៈដែលស្ថិតិខាងលើកំពុងខិតមកជិត។
មួយបុរាណទាក់ទងត្រូវបានចងក្រងសម្រាប់ជំនួសស្ថិតិ
ហើយមួយបុរាណទៀតសម្រាប់ភូមិវិទ្យាផ្ទៃក្នុងដែលអស្ចារ្យចុងក្រោយ។ អ្វីដែលបានចងក្រងសម្រាប់អាត្មា
គឺ “ពួកអ្នកហៅព្រះ” ដែលជានីមិត្តសញ្ញាមួយក្នុងចំណោមនីមិត្តសញ្ញាជាច្រើន
ស្រាវជ្រាវស្ថិតិស្ថាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ហើយចំនួនអ្នកហៅព្រះដែលសេសសល់ គឺពួកអ្នកក្រោយបានក្លាយជាជនរងគ្រោះ
នឹងត្រូវបន្តចុះ ដូចជាព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល បានមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។
អសោយ 21:17។

ហើយទាំងនេះជាឈ្មោះរបស់កូនបុរសរបស់អ៊ីស្រាអែល តាមឈ្មោះរបស់ពួកគេ
តាមជំនាន់ពូជពង្សរបស់ពួកគេ កូនច្បងរបស់អ៊ីស្រាអែលគឺ នហេយ្យូត; កដោរ និង
អាដបលេ និង មីសា, ហើយ មីសា និង ឌូម៉ា និង ម៉ាស៊ូសា, ហាដា និង តម៉ោ, យេរូ,
ណាហ្ស៊ីស និង កដេម៉ោ ទាំងនេះជាកូនបុរសរបស់អ៊ីស្រាអែល
ហើយទាំងនេះជាឈ្មោះរបស់ពួកគេ តាមទីក្រុងរបស់ពួកគេ
និងតាមបន្ទាយរបស់ពួកគេ; មេដឹកនាំដប់ពីរនាក់ តាមជាតិរបស់ពួកគេ។ លោកបុប្ផក្តី
25:13-16។

ការដឹកនាំរបស់អាដវិនទីសត្រូវបានចងក្រងជាប្រមូលគ្នាដោយពួកអ្នកហៅព្រះ
នៅពេលដែលពួកគេបានបដិសេធសារដែលថា
សាសនាអ៊ីស្លាមបានរាយការណ៍សហប្រតិបត្តិការនៅក្នុងឆ្នាំ ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ដើម្បីបំពេញសេចក្តីទំនោរក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ការរាយការណ៍នៅក្នុងឆ្នាំ ៩/១១
គឺជាការបញ្ជាក់អះអាងនៃសារដែលត្រូវបានបើកក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩
នៅពេលការរំលោភបំពានស្រុក។ ការរាយការណ៍របស់សាសនាអ៊ីស្លាមនៅក្នុងឆ្នាំ ៩/១១
មានលក្ខណៈស្របគ្នានឹងឆ្នាំ ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
នៅពេលដែលសេចក្តីទំនោរមួយអំពីសាសនាអ៊ីស្លាមត្រូវបានទប់ស្កាត់
បានជុំគល់អំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយ
ដោយបញ្ជាក់អះអាងច្បាស់លាស់នៃសំខាន់របស់មីឡៃ ថា មួយចុងតំណែងឲ្យមួយឆ្នាំ។
ឆ្នាំ ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០ គឺជាការបំពេញនៃព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលបានទុកជាមុន
ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍មួយចុងស្របនឹងមួយឆ្នាំ។ នៅពេលត្រូវបានបំពេញ សារ
របស់ទេវតាទីមួយត្រូវបាននាំទៅដល់គ្រប់ស្ថានីយបណ្តាញមុនទាំងអស់នៅក្នុងពិភពលោក។

៩/១១ បានបញ្ជាក់អំពីក្បួនចម្លងនៃ «នីមិត្ត» ដែលបានប្រទានដល់ចលនាអាដវិនទីស
ដើម្បីបុរាណ។ ក្បួននេះគឺថា បុរាណសិក្សាត្រូវបានកំណត់ឡើងសារឡើងវិញ។
នៅពេលគោលការណ៍មួយចុងស្របនឹងមួយឆ្នាំត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងឆ្នាំ ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ
១៨៤០ ទេវតាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃវិវរណៈ ១០ បានចុះមក

ដោយសម្បជញ្ញការផ្តល់អំណាចដល់សារមន្ត្រីរដ្ឋបាលមីឡូនី
ដូចនេះហើយបានជាគំរូទុកជាមុនអំពីពេលដែលទេវតានិរិយ័យ៖ ១៨ បានចុះមកនៅថ្ងៃទី
៩/១១។

«ហេតុដូចម្តេចបានជាមានពាក្យថា ខ្ញុំបានប្រកាសថា
ទីក្រុងញូយ៉កនឹងត្រូវបានបោះបង់បំបាត់ដោយរលកយកុស? រឿងនេះ
ខ្ញុំមិនដឹងនិយាយឡើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា
ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងមើលអត្ថបទផ្សេងៗដល់កំពុងសង់ឡើងនូវទីនោះ
ជាន់លើជាន់ថែមទៀតថា “ទិដ្ឋភាពដ៏គួរឱ្យសង្ស័យបំផុតនៃអំឡុងនេះនឹងកើតឡើង
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ក្រុងកូឡូឌីន ដើម្បីបញ្ជូនជនដ៏យ៉ាងខ្មាំង
នោះពាក្យនៃវិវរណៈ 18:1-3 នឹងបានសម្រេច។” ជំពូកទីបំប៉នបំប៉នមូលនៃមុខវិវរណៈ
គឺជាការព្រមានអំពីអំឡុងនៃកំពុងមកលើផ្ទៃដី។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនបានទទួលបានព័ត៌មាន
កំណត់យ៉ាងទាក់ទងនឹងអំឡុងនៃមកលើទីក្រុងញូយ៉កនោះទេ។ ក្រៅពីខ្ញុំដឹងថា
ថ្ងៃមួយ អត្ថបទនៃទីនោះនឹងត្រូវបានបោះទម្លាក់ដោយការបង្កើន
និងការបំផ្លាញបំផ្លាញនៃព្រះចន្ទស្រព័ន្ធរបស់ព្រះ។ ពីព្រេងនៃសៀវភៅបុរាណខ្មែរ
ខ្ញុំដឹងថា ការបំផ្លាញមាននៅក្នុងលោកិយ។ ពាក្យតម្លៃពីព្រះអម្ចាស់
ការបោះតម្លៃនៃព្រះចន្ទស្រព័ន្ធខ្មែរក្នុងក្រុងរបស់ទ្រង់
ហើយសំណង់ដ៏សម្បូរបែបទាំងនេះនឹងដួលរលំ។ ទិដ្ឋភាពនានានឹងកើតឡើង
ដែលភាពគួរឱ្យសង្ស័យរបស់វា យើងមិនអាចស្រមៃបានឡើយ»។ Review and Herald, July
5, 1906.

ជាក់ជាមានអ្វីជាច្រើនទៀតដែលអាចនិយាយអំពីសាសនាអ៊ីស្លាម ប៉ុន្តែ សំបេនា
តំណាងឲ្យអស់អ្នកដែលបដិសេធ «នីមិត្ត» នៃប្រវត្តិសាស្ត្រពុទ្ធសាសនា
ដែលផ្តល់ការកើតឡើងសារជាថ្មីនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ហើយក្នុងមកជាមួយនឹងសេចក្តី
ពិតពិតប្រាកដប្រជាអំពីការកើតឡើងសារជាថ្មីនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ—ថា
ការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ បង្ហាញពីចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ។
ការឃាត់ទប់ស្កាត់សាសនាអ៊ីស្លាមនៅថ្ងៃទី 11 ឧសភា ឆ្នាំ 1840
បាននាំទេវតានិរិយ័យជំពូក 10 ឲ្យចុះមក ហើយការដោះលែងសាសនាអ៊ីស្លាមនៅថ្ងៃទី
9/11 បាននាំទេវតានិរិយ័យជំពូក 18 ឲ្យចុះមក។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា សូមស្តាប់ចុះ ឱពួកមនោសញ្ចេតនារបស់យ៉ាកុប
និងពួកអង្គម្ចាស់នៃសាសនាអ៊ីស្លាមដែលអើយ
តើមិនមែនជាការសមគួរដល់អ្នករាល់គ្នាឲ្យស្តាប់យុត្តិធម៌ទេឬ?
អ្នករាល់គ្នាសូមបំភ្លេចកុដិលុអ ហើយសូមឡើយសេចក្តីអាក្រក់
អ្នកដដែលនូវសៀវភៅស្តីពីពួកគេ ហើយយកសាច់ចេញពីអ្វីដែលបំបាក់ពួកគេ
អ្នកដដែលបរិភោគសាច់នៃប្រជានុប្បវត្តរបស់ខ្ញុំ ហើយនូវសៀវភៅស្តីពីពួកគេ
ហើយពួកគេបំបាក់អ្វីដែលបំបាក់ពួកគេ រួចកាប់ជាបំណែកៗ ដូចជាសម្រាប់ឆ្កែ
និងដូចជាសាច់នៅក្នុងឧទៈស្តង់។ នៅពេលនោះ
ពួកគេនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនស្តាប់ពួកគេឡើយ
ទ្រង់នឹងលាក់ព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ពីពួកគេនៅគ្រានោះ
តាមដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តអាក្រក់ក្នុងអំពើរបស់ខ្លួន។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះ អំពីពួកហ្វារីស្យែនដែលផ្តល់ឲ្យប្រជានុប្បវត្តរបស់ខ្ញុំរង
ដល់ខាងដោយធម៌របស់ខ្លួន ហើយសូមកុំថា សុខសាន្ត
ហើយអ្នកណាដែលមិនដាក់អ្វីចូលក្នុងមាត់របស់ពួកគេ
នោះពួកគេក៏រៀបចំសង្គ្រាមទៅនឹងអ្នកនោះ។ ដូចនេះ

យប់នឹងមានដល់អុនករាល់គុណ ដើម្បីបិទឈ្មោះអុនករាល់គុណមិនមាននិមិត្តភាពឃើញទៀត
ហើយភាពងងឹតនឹងមានដល់អុនករាល់គុណ

ដើម្បីបិទឈ្មោះអុនករាល់គុណមិនអាចទាយទៀត ហើយព្រះអាទិត្យនឹងលិចលង់ពីពួកហោរា
ហើយចុងនឹងងងឹតលិចពីពួកគេ។ នៅពេលនោះ ពួកអុនកម្រើកឈឺឈាមនឹងខ្មាស
ហើយពួកអុនកទាយនឹងត្រូវប្រកបប្រកប មនោហើយ

ពួកគេទាំងអស់នឹងគ្របបប្រមាត់របស់ខ្លួន ដុបិតគុណចម្រើនមកពីព្រះឡើយ។
ប៉ុន្តែ ចំពោះខ្មៅវិញ ខ្មៅពេញដោយអំណាច ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូ
នឹងដោយយុត្តិធម៌ និងដោយកម្ពុជា

ដើម្បីប្រកាសដល់យ៉ាកុបអំពីការរំលងរបស់គាត់

ហើយដល់អ៊ីស្រាអែលអំពីអំពើហាបរបស់គាត់។ សូមស្តាប់សេចក្តីនេះចុះ៖

ឱពួកមនោគរុននៃដង្កូវយ៉ាកុប និងពួកអង្គម្នាក់នៃដង្កូវអ៊ីស្រាអែលអើយ

អុនករាល់គុណដែលស្តាប់យុត្តិធម៌ ហើយបំបុលដៃសេចក្តីត្រឹមត្រូវទាំងអស់។

ពួកគេស្វែងស៊ីយ៉ូនដោយឈាម ហើយក្នុងយេស៊ូម្នាក់ដោយអំពើទុច្ចរិត។

ពួកមនោគរុនរបស់វាគាត់ក្នុងដើម្បីបង្កាន់

ហើយពួកសង្គមរបស់វាបង្កើនដើម្បីបិទឈ្មោះ ហើយពួកហោរារបស់វាទាយដើម្បីប្រកប

ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែតែងផ្អាកលើព្រះយេស៊ូ ហើយនិយាយថា

តើព្រះយេស៊ូមិនស្ថិតនៅកណ្តាលយើងទេឬ?

គុណអាក្រក់ណាអាចកើតមានលើយើងបានឡើយ។ មីកា 3:1-11។

ហើយហ្វូងមនុស្សសន្តោសជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដែលចាប់ផ្តើមប្រឆាំងនឹងអារីអែល

[យេស៊ូម្នាក់] គឺទាំងអស់ដែលចាប់ផ្តើមប្រឆាំងនឹងនាង និងបន្ទាយការពាររបស់នាង

ហើយដល់ជ័យធូលីនាងរទេនា និងដូចជាស្ថិតក្នុងនិមិត្តភាពឈប់។

វានឹងដូចជាកាលដែលមនុស្សស្រឡាត់ស្រឡាត់ស្រឡាត់ ហើយមើលចុះ គាត់កំពុងបរិភោគ;

ប៉ុន្តែកាលគាត់ភ្ញាក់ឡើង ព្រលឹងគាត់នៅតែទេទេ;

ឬដូចជាកាលដែលមនុស្សស្រឡាត់ស្រឡាត់ស្រឡាត់ ហើយមើលចុះ គាត់កំពុងផឹក;

ប៉ុន្តែកាលគាត់ភ្ញាក់ឡើង ហើយមើលចុះ គាត់អស់កម្ពុជា

ហើយព្រលឹងគាត់នៅតែប្រកបប្រកប ដូចនេះហើយ

ហ្វូងមនុស្សសន្តោសជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដែលចាប់ផ្តើមប្រឆាំងនឹងគុនស៊ីយ៉ូន

នឹងដូចនោះដែរ។ ចូរឈប់ ហើយអស្ចារ្យចិត្ត; ចូរស្រឡាត់ឡើង ហើយស្រឡាត់ចុះ;

ពួកគេស្រឡាត់ ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសារ; ពួកគេដើររំលឹកវាយ

ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសារខ្មាស។ ដុបិតព្រះយេស៊ូមានចាក់បង្កឱ្យវិញ្ញាណនៃការគង់ល

ក៏យ៉ាងជរាលជរលើមកលើអុនករាល់គុណ ហើយមានបិទក្នុងកែអុនករាល់គុណ; ពួកហោរា

និងពួកអុនកដឹកនាំរបស់អុនក គឺពួកអុនកម្រើកឈឺឈាម នោះទ្រង់មានគ្របបប្រកបហើយ។

ហើយនិមិត្តភាពទាំងមូលមានក្នុងយេស៊ូដល់អុនករាល់គុណ

ដូចជាពាក្យនៃសៀវភៅមួយដែលមានបិទភ្ជាប់

ដល់មនុស្សសកលទៅឲ្យអុនកចេះអកុសមនាគ ដោយនិយាយថា

សូមអាននេះឲ្យខ្សឹបខ្សួច: ហើយគាត់និយាយថា ខ្ញុំមិនអាចអានបានទេ;

ពីព្រោះវាមានបិទភ្ជាប់ហើយ;

ហើយសៀវភៅនោះត្រូវបានយកទៅឲ្យអុនកមិនចេះអកុសមនាគ ដោយនិយាយថា

សូមអាននេះឲ្យខ្សឹបខ្សួច: ហើយគាត់និយាយថា ខ្ញុំមិនចេះអកុសមនាគទេ។ ដូចនេះហើយ

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា ពីព្រោះប្រជាជននេះចូលមកជិតខ្ញុំដោយមាត់របស់ពួកគេ

ហើយគោរពខ្ញុំដោយប្រមាត់របស់ពួកគេ

ប៉ុន្តែហែនដកចិត្តរបស់ពួកគេឲ្យឆ្ងាយពីខ្ញុំ

ហើយការកោះទេសាច់ចំពោះខ្ញុំរបស់ពួកគេ

គឺគួរឲ្យមានបង្កើនតាមបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស: ដូច្នេះ មើលចុះ
ខ្ញុំនឹងបន្តការងារមួយដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងចំណោមបុរាណជននេះ
គឺជាការដ៏អស្ចារ្យ និងជាសច្ចក្តីអស្ចារ្យមួយ:
ដុបិតបុរាណប្បវត្តន៍របស់ពួកអ្នកបុរាណប្បវត្តន៍នឹងវិនាស
ហើយការយល់ដឹងរបស់ពួកអ្នកមានយោបល់រវាងរបស់ពួកគេនឹងត្រូវលាក់បាំង។ ទេនា
ដល់ពួកអ្នកក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងដូច្នេះនេះមិនមែនជាបញ្ហាដ៏សំខាន់នៃការយល់របស់ខ្លួនពីព្រះយ
ហ្វេរ៉ា ហើយអំពើរបស់ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងទីងងឹត ហើយពួកគេនិយាយថា
តើអ្នកណាដែលឃើញយើង? ហើយតើអ្នកណាស្គាល់យើង? ពិតមែនហើយ
ការបម្រើអ្វីៗរបស់អ្នករាល់គ្នាឲ្យបញ្ចប់បញ្ចូល
នឹងត្រូវបានរាប់ថាដូចជាដឹកដុបរបស់ជាងស្មូន: ដុបិតក្តីវត្ថុដែលត្រូវបានផ្ទេរឲ្យយើង
អាចនិយាយអំពីអ្នកក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងដូច្នេះថា គាត់មិនបានផ្ទេរឲ្យខ្ញុំឡើយ?
ឬក៏របស់ដែលត្រូវបានរៀបចំ អាចនិយាយអំពីអ្នកក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងដូច្នេះថា
គាត់មានការយល់ដឹងឡើយ? អសោយ 29:7-16។

ផ្ទាល់នៃនិមិត្ត តាមព្រះបន្ទូលអសោយ គឺជា «ថ្មនៃសែចក្តីទេនា ថ្មនៃការជាន់ឈ្មួញ
និងនៃសែចក្តីច្បាប់ច្បាប់ ដល់មកពីព្រះអម្ចាស់ យហ្វេរ៉ានៃពេលវេលា
នៅក្នុងផ្ទាល់នៃនិមិត្ត ជាការបំផ្លាញកំពង់ចុះ និងការស្រុកទៅកាន់ភ្នំទាំងឡាយ»។
ដូច្នេះ អសោយបានយល់យ៉ាងជូរចត់ ដូចដែលព្រះយស្ទើរក៏បានផ្ទេរឲ្យយើង។

«ទឹកភ្នំកែវរបស់ព្រះយស្ទើរមិនមែនជាការទុកជាមុនអំពីការរងទុក្ខរបស់ព្រះអង្គទេទាល់ទ
៤ នៅចំពោះព្រះភក្តីរបស់ព្រះអង្គគឺស្ថានភាពសម្ងាត់ ដល់នៃមិនយូរទៀតភាពភ័
យន្តត្រូវសែចក្តីងងឹតដ៏ធំមួយនឹងគ្របបាំងលើព្រះអង្គ។
ទ្វារចៀមក៏ស្មើគ្នានៅក្នុងទីបំផ្លាញផងដែរ ដល់តាមរយៈទ្វារនោះ
អស់ជាច្រើនសតវត្សរ៍មកហើយ សត្វសម្រាប់តង្វាយបូជាត្រូវបានដឹកនាំចូលទៅ។
មិនយូរទៀតទ្វារនេះនឹងបើកសម្រាប់ព្រះអង្គ គឺជាអង្គទីបីដ៏ធំ ដល់តង្វាយទាំងអស់
នោះបានចង្អុលទៅកាន់ការបូជារបស់ព្រះអង្គសម្រាប់អំពើហេតុដែលលោកិយ។
នៅក្នុងនោះគឺកាលវិ
ជាកន្លងនៃការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងដល់កំពុងខិតមកដល់របស់ព្រះអង្គ។
ទោះយ៉ាងណា ព្រះបុរោសលោះមិនបានយំ
នឹងគ្រូហើមដោយសែចក្តីទេនាក្នុងវិញ្ញាណ
ដោយសារតែការរំលោភទាំងនេះអំពីសែចក្តីសុលាបយ៉ាងយោធន៍របស់ព្រះអង្គទេ។ សែច
ក្តីស្រោកស្រោចរបស់ព្រះអង្គមិនមែនជាសែចក្តីស្រោកស្រោចដោយអាក្រក់និយមឡើ
យ។ គំនិតអំពីការឈឺចាប់របស់ព្រះអង្គទុកជាមិនបានប៉ុន្មានពីដំបូងថ្ងៃនេះ
និងលះបង់ខ្លួននោះទេ។ អ្វីដែលចាក់ទម្លុះព្រះទ័យរបស់ព្រះយស្ទើរ
គឺទីបំផ្លាញក្បែរយស្ទើរ—ក្បែរយស្ទើរដែលបានបដិសេធព្រះរាជបុគ្គលព្រះ
និងមើលងាយសែចក្តីសុរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ
ដែលបានបដិសេធមិនព្រមជឿជាក់ដោយអព្យាក្រក់ម្តងមានឬទេនាការរបស់ព្រះអង្គ
ហើយកំពុងតែឈានទៅរកការដកដីរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គបានទតយើងថា
នាងជាអ្វីនៅក្នុងកំហុសនៃការបដិសេធព្រះបុរោសលោះរបស់នាង
ហើយនាងអាចនឹងបានជាអ្វី បើនាងបានទទួលព្រះអង្គ
ព្រះអង្គគឺមួយអង្គក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងដូច្នេះហើយប្រសិនបើនាងបាន។
ព្រះអង្គបានយាងមកដល់ប្រសិនបើសត្វនោះនាង;
តើព្រះអង្គអាចបោះបង់នាងចោលដូចមុតចេ?»

«អីស្រាអែលមានជាបុរាណមួយដល់ទ្រង់មានបុរាណព្រះគុណពិសេស;
ព្រះជាម្ចាស់មានធុរ្យធម៌ព្រះវិហាររបស់ពួកគេដាច់នូវរបស់ទ្រង់; វាជា
“ស្រស់ស្អាតដោយទីតាំងរបស់វា ជាសេចក្តីអំណរនៃនៃដីទាំងមូល”។ ទំនុកតម្កល់
48:2។ កំណត់ត្រានៃការចែករំលែករបស់ព្រះគ្រីស្ទអស់រយៈពេលលើសពីមួយពាន់ឆ្នាំ
និងនៃសេចក្តីសុឡាញ់ដ៏ទន់ភ័យរបស់ទ្រង់
ដូចជាបិតាមួយរូបមានចំពោះកូនកម្រៃរបស់ខ្លួន មាននូវទ្រង់ទ្រង់ទ្រង់។
នូវកូនព្រះវិហារនោះ ពួកហោរាមានបុរាណការព្រមានដ៏មហិមារបស់ពួកគេ។
នូវទ្រង់ទ្រង់ គួរឱ្យរំលឹកដល់កំពុងនេះគួរឱ្យមានគ្រឿង ខណៈដែលគួរឱ្យរំលឹក
លាយជាមួយនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នកកុមារបង្ក
មានឡើងទ្រង់ទ្រង់ព្រះជាម្ចាស់។ នូវទ្រង់ទ្រង់ ឈាមនៃស្រីប្រដាប់មាន
ដល់ជានិមិត្តរូបនៃព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នូវទ្រង់ទ្រង់
ព្រះយេស៊ូមានបង្កហេតុស៊ីលីអូរបស់ទ្រង់នូវលើកម្របនៃក្រៅអីមត្រេកាក្រណា។
នូវទ្រង់ទ្រង់ ពួកប្រដាប់មានបំពេញមុខងាររបស់ពួកគេ
ហើយភាពអធិកអធមនៃនិមិត្តសញ្ញា
និងពិធីការមានបន្តអស់ជាយូរយារណាស់មកហើយ។ ប៉ុន្តែ
ទាំងអស់នេះគួរតែដល់ទីបញ្ចប់»។

ព្រះយេស៊ូមានលើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ឡើង—ព្រះហស្តដែលមានបុរាណព្រះដល់អ្នកលើ
និងអ្នករងទុក្ខជាញឹកញាប់—ហើយទ្រង់មានគ្រឿងចង្អុលទៅកាន់ទីក្រុងដល់ស្រីនា
សនោះ ដោយបញ្ចេញព្រះបន្ទូលខ្លួនចេញពីចុងដៃដោយទុក្ខពួយថា៖
«បើសិនជាឯងមានសុគាល់ ទោះជាឯងផ្ទាល់ក៏ដោយ
យ៉ាងហោចណាស់ក្នុងចុងនៃរបស់ឯង នូវអ្វីៗដែលជាប់សន្តិភាពរបស់ឯង!»
នូវទ្រង់ទ្រង់ ព្រះអង្គគង់គ្រោះមានល្បឿនរហ័ស ហើយមិនមានព្រះបន្ទូលបន្តអំពី
ស្រីនាភាពដល់ក្នុងយូសាឡីមអាចនឹងមានមានទេ បុរសនិប្រើនាងមានទទួលជំនួយដល់
លព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបំណងបុរាណឱ្យនាង—គឺអំណោយទាននៃព្រះរាជបុត្រាជាទីសុឡា
ញ់របស់ទ្រង់។
បុរសនិប្រើក្នុងយូសាឡីមមានសុគាល់នូវអ្វីដែលជាសិទ្ធិពិសេសរបស់នាងដល់គ្រូសុគាល់
ហើយមានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពន្លឺដែលស្រីនាស្នាក់មានបញ្ចូលមកឱ្យនាង
នោះនាងអាចនឹងឈរឡើងយ៉ាងគួរចង្អុលក្នុងសេចក្តីរឿងនៃភាពចម្រើន
ជាមហាសក្តិវិនៃគ្រូទាំងឡាយ
មានសីលធម៌ក្នុងអំណាចដល់ព្រះមានបុរាណឱ្យរបស់នាង។
នោះនឹងមិនមានទាហានប្រដាប់អាវុធឈរនៅមាត់ទ្វាររបស់នាងឡើយ
ហើយក៏នឹងមិនមានទង្វើម៉ាត់បក់រំលឹកដល់របស់នាងដែរ។
វាសនាដ៏រឿងដល់អាចនឹងមានបុរាណព្រះដល់ក្នុងយូសាឡីម
បុរសនិប្រើនាងមានទទួលព្រះបុរោសលោះរបស់នាង
មានលើកឡើងនូវចំពោះព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ទ្រង់មានយើងថា តាមរយៈទ្រង់
នាងអាចនឹងគួរឱ្យមានពុទ្ធិយោធិយោធិជាពិជ័យដ៏ធំធេងរបស់នាង
មានរួចផុតពីការជាប់ឃុំឃាំង
ហើយគួរឱ្យមានបង្កើតឱ្យរឹងមាំជាមហានគរដ៏មានអំណាចនៃនៃដី។
ពិលលើកដៃរបស់នាង
ស្រីព្រាហ្មណ៍នៃសន្តិភាពនឹងហោះចេញទៅកាន់គ្រប់បុរាណជាតិទាំងអស់។
នាងនឹងក្លាយជាមក្សនាស៊ីលីអូរបស់ពិភពលោក។

«ប៉ុន្តែប្រែភាពដ៏ភ័យច្រលំអ្វីដែលក្នុងយូសាឡីមអាចនឹងមានក្នុងយូសាឡីម
ស្រីរាប់ហត់ពីព្រះនគររបស់ព្រះអង្គគង់គ្រោះ។ ព្រះអង្គគង់គ្រោះ ឥឡូវនេះ

នាងសុចិត្តនាងកុរោមនីមរបស់រ៉ូម ទទួលការមុខងារមិនពេញពុរៈទ័យរបស់ពុរៈ
ហើយត្រូវបានកំណត់ឲ្យទទួលការវិនិច្ឆ័យតបសុនងរបស់ទ្រង់។
ពុរៈអង្គគបនុគខុសបែណ្ឌតោយដលៃខូចហាក់នៃការទូញយំរបស់ទ្រង់ថា៖ “ប៉ុន្តែតែឡូវនេះ
ការទាំងនេះត្រូវបានលាក់ពីភ្នែករបស់ឯងហើយ។
ដុបិតចុងទាំងឡាយនឹងមកដល់លើឯង ដលៃសត្វរបស់ឯងនឹងដឹកទំនប់ព័ទ្ធជុំវិញឯង
ហើយឡោមព័ទ្ធជុំវិញ ហើយបិទឯងនាគ្រប់ទិសទី
ហើយនឹងវាយបំផុសឲ្យឯងឲ្យដល់ដី ទាំងកូនៗរបស់ឯងនាគ្រប់កន្លែងផង;
ហើយពួកគេនឹងមិនទុកថ្មមួយនាគ្រប់លើថ្មមួយទៀតនាគ្រប់កន្លែងឡើយ
ពីពុរៈឯងមិនមានសុភាពលេចលោតនៃការមកសួរសុខទុក្ខរបស់ឯងទេ។”

«ពុរៈគ្រីស្ទមានយាងមក ដើម្បីបិទគុរៈក្នុងយូសាឡឹមជាមួយនឹងកូនៗរបស់នាង;
ប៉ុន្តែតែម្ដងទេនាពេលបែបនេះ ការលាក់ពុត ការច្រណែន និងអំពើពុលហាន
បានរារាំងទ្រង់មិនឲ្យសម្រេចពុរៈបំណងរបស់ទ្រង់ឡើយ។
ពុរៈយស្ទីវទ្រង់ផ្សារបំបែកការផុតនាគ្រប់ស្រីគួរឲ្យរន្ធត់
ដលៃនឹងមកដល់លើក្នុងដលៃត្រូវវិនាសនោះ។
ទ្រង់បានឃើញក្នុងយូសាឡឹមត្រូវបានព័ទ្ធជុំវិញដោយទ័ពទាំងឡាយ
បុរាណនាដលៃជាប់ក្នុងការឡោមព័ទ្ធត្រូវបានបង្កឲ្យទ្រង់នឹងការអត់យូលាន
នឹងសច្ចកុត្តិសុលាប់ មាតាទាំងឡាយបរិភោគសាសនាពួកនាគ្រប់ខ្លួន ហើយទាំងឡាយ
តាមទាំងកូនៗក៏ឆក់យកអាហារកំទេចចុងក្រោយពីគ្នានាគ្រប់ទិសទី ដោយសច្ចកុត្តិ
សុរឡាញ់តាមធម្មជាតិគួរតែបានបំផុសឲ្យដោយការឈឺចុកចាប់ញ៉ាំញីនៃភាពអត់យូលាន។
ទ្រង់បានឃើញថា ភាពវិន័យរបស់សាសន៍យូដា
ដូចដលៃបានបង្ហាញច្បាស់ក្នុងការបដិសេធការសងគុរៈរបស់ទ្រង់
នឹងនាំឲ្យពួកគេបដិសេធមិនពុរៈចុះចូលដល់កងទ័ពយូលានពានផងដែរ។
ទ្រង់បានទតឃើញកាលវិវាទ ជាកន្លងដលៃទ្រង់ត្រូវបានលើកឡើង
ត្រូវបានតាំងពេញដោយឈ្លើយក្នុងក្បាច់ដូចដលៃឈ្លើយក្នុងពុរៈ។
ទ្រង់បានឃើញបុរាណនាដលៃទ្រង់ទាំងឡាយរងទុក្ខខ្មាសស្រងូតមុនលើឧបករណ៍ខ្មាសស្រងូត
និងដោយការឆក់យកវិមានដ៏ស្រស់ស្អាតត្រូវបានបំផុសឲ្យ
ពុរៈវិហារត្រូវបានកម្ទេចជាហាក់បែក ហើយក្នុងជញ្ជាំងដ៏ធំមាំរបស់វា
មិនមានសូម្បីតែថ្មមួយដុំដលៃនាគ្រប់មុខរបៀបលើថ្មមួយដុំទៀតឡើយ
ខណៈដលៃទីក្រុងត្រូវបានភ្ជួរដូចជាវាលស្រែ។ ពុរៈអង្គគបនុគគ្រប់ពិភពមានមូលហេតុគ្រប់
បំគាន់ក្នុងការយំដោយសច្ចកុត្តិឈឺចាប់យ៉ាងក្រៀមក្រំ
នាគ្រប់ពេលទតឃើញទិដ្ឋភាពដ៏គួរឲ្យខ្មាសច្រើន។»

«ក្នុងយូសាឡឹមមានជាកូនដលៃសុចិត្តនាងកុរោមការថែរក្សារបស់ពុរៈអង្គគ
ហើយដូចជាឪពុកដ៏ទន់ភ្លន់ស្រឡាតាមចំពោះកូនបុរសដលៃវង្ស ដូចនោះដែរ
ពុរៈយស្ទីវបានយំអាណិតក្នុងជាទីសុរឡាញ់នោះ។
តើខ្ញុំអាចបោះបង់អុនកចោលដូចមុតចេ?
តើខ្ញុំអាចបរិលយឃើញអុនកត្រូវបុរសទៅសច្ចកុត្តិនាសដូចមុតចេ?
តើខ្ញុំត្រូវតែទុកឲ្យអុនកទៅ
ដើម្បីបំបែកពេញដលៃនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់អុនកឲ្យពេញ?
ពុរៈលីងមួយមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ ដលៃចុះនាក់ថា បើប្រៀបធៀបនឹងវា
ពិភពលោកទាំងឡាយក៏ផុតចុះទៅក្នុងភាពគុមានសារៈសំខាន់; ប៉ុន្តែនាគ្រប់ទីនេះ
មានជាតិមួយទាំងមូលដលៃនឹងត្រូវវិនាស។
នាគ្រប់ពេលពុរៈអាទិត្យដលៃលិចទៅទិសខាងលិចឆាប់ៗនឹងហាក់ពីទិដ្ឋភាពនាគ្រប់លើមេ
ចុងនៃពុរៈគុណរបស់ក្នុងយូសាឡឹមក៏នឹងត្រូវបញ្ចប់។

ហើយពុទ្ធបរិវារល្អដង ដល់ស្រូវមានតំណាងដោយ សប្បែរណា
កំពុងទុកចិត្តលើមុខរបស់អែស៊ីពុទ្ធ។ ពាក្យដល់ស្រូវមានបកប្រែថា «មានប្រឹកបង្ហាញ»
មានន័យថា ដោះស្រាយចេញ និងនាំទៅជាល្អលើយ។ ស្រូវនាំមាត់ទុកទទួលស្គាល់ថា
ការការពាររបស់ក្រុងយូសាឡីមស្រូវមានដកចេញហើយ ហើយបន្តទាបមក សប្បែរណា
និងពួកពុទ្ធបរិវាររបស់គាត់ចាប់ផ្តើមពុទ្ធបរិវារសង្គមគ្រោះខ្មែរនិង ពុទ្ធបរិវារពួកគេឃើញ
«ហាក់បែកបែកខ្សែនៃដង្ហើម» ហើយពួកគេឃើញថា
មានហាក់បែកបែកជាច្រើនដល់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យស្រូវចូលមក។ ដោយភ័យស្គាល់ស្គាល់
ដូចដល់ស្រូវមានតំណាងនៃក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីពុទ្ធបរិវារដប់នាក់
ពួកល្អដងចាប់ផ្តើមស្រូវនៃការការពារ ប៉ុន្តែពួកគេមានអ្វីសោះ។

សប្បែរណាមួយនៃទំនាក់ទំនង «គ្រឿងស្រូវឆ្លងព្រៃឈើ» ដើម្បីសង្គមគ្រោះខ្មែរ
ប៉ុន្តែវាមិនពេញលេញហើយ។ គាត់រាប់ជុំទាំងឡាយនៃក្រុងយូសាឡីម
ហើយចាប់ផ្តើមរុះរើវាចេញ ដើម្បីបំផ្លាញដង្ហើម ប៉ុន្តែវាមិនពេញលេញហើយ។
ពួកគេប្រមូលទឹកពីអាងខាងក្រោមមកជាមួយគ្នា
ហើយពុទ្ធបរិវារគ្រប់គ្នាជាមួយទឹកនៃអាងចាស់ ប៉ុន្តែវាមិនពេញលេញហើយ។
ដោយសារទឹកជានិមិត្តសញ្ញាសំខាន់មួយនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នេះបញ្ជាក់ថាពួកគេកំពុងស្រវឹងរកប្រដាប់ដោយអស់សង្ឃឹម ប៉ុន្តែវាមិនពេញលេញហើយ។
ក្នុងគ្រប់កិច្ចខិតខំរបស់ពួកគេ ពួកគេបានប្រឈមនឹងបង្កកើតនៃអាងទាំងនោះ
ហើយថា ទ្រង់មានបង្កកើត «អាង» នៃសេចក្តីពិតទាំងនោះតាំងពីយូរលង់មកហើយ។
ពួកគេបានប្រឈមនឹង គឺជាថ្មដានគ្រប់ជំនាន់
ដល់មានបុរាណសាសនានោះនៃក្នុងសម័យបុរាណ។
ពួកគេបានផ្ទុកមិនដឹងក្នុងផ្សារចាស់ទាំងឡាយ
ដល់ស្រូវមានតំណាងដោយគ្រឹះទាំងឡាយដល់មានស្រូវបង្កកើតឡើងតាមរយៈកិច្ចការរបស់
William Miller។

“ស្រូវកំពុងស្រវឹងរកបង្កើតនិករបស់បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើងចេញពីកិច្ចការនៃការ
រៀបចំប្រជាជនមួយឱ្យអាចឈរមាំមួននៃក្នុងផ្ទះក្រោយទាំងនេះ។
ការកែប្រែប្រែប្រួលនៃការបង្កើតរបស់ស្រូវមានរៀបចំឡើង
ដើម្បីបំផ្លាញនិករឱ្យយល់តាមវិធីគ្រោះថ្នាក់
និងកាតព្វកិច្ចនានានៃលោកបុគ្គលបុរាណនេះ។
ពួកគេចាត់ទុកពន្លឺដល់ព្រះគ្រីស្ទមានយោងមកពីសូម៉ាស្ត៍
ដើម្បីប្រទានដល់យូហានសម្រាប់ស្រូវរបស់ទ្រង់ ថាជាប្រភពឥតគម្លង។
ពួកគេបង្កើតថា
ហេតុការណ៍ទាំងឡាយដល់សូម៉ាស្ត៍នៃចំពោះមុខយើងមុនគេបង្អស់នេះ
មិនមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្នានៃដើម្បីទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសឡើយ។
ពួកគេផ្ទេរឱ្យសេចក្តីពិតដល់មានបុរាណពីសូម៉ាស្ត៍កុលាយជាឥតប្រសិទ្ធភាព
ហើយបុរាណយកបទពិសោធន៍ក្នុងមករបស់ស្រូវព្រះ
ដោយជំនួសឱ្យពួកគេនូវវិទ្យាសាស្ត្រក្នុងកុលាយមួយ។”

«ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ចូរឈរនៅតាមផ្សារទាំងឡាយ ហើយមើល
ហើយសួររកផ្សារបុរាណទាំងឡាយ ថា ផ្សារល្អអន្តរាគមន៍
ហើយចូរដឹងនៃក្នុងផ្សារនោះ»។ យេរេមា 6:16។

«កុំឲ្យអ្នកណាស្រង់រកបំផ្លាញចោលគ្រឹះនៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើងឡើយ—គ្រឹះនៃលាសដាក់នៅដើមការងាររបស់យើង
ដោយការសិក្សាព្រះបន្ទូលដោយការអធិស្ឋាន និងដោយការបរិក្ខេបមុខងារ
លើគ្រឹះទាំងនេះ យើងបានសង់ឡើងអស់រយៈពេលហាសិបឆ្នាំចុងក្រោយមកនេះ។
មនុស្សអាចសន្មតថា ពួកគេបានរកឃើញផ្លូវថ្មីមួយ
ហើយថាពួកគេអាចដាក់គ្រឹះមួយដល់ម៉ោងម្ភៃនាទីនៃលាសដាក់រួចហើយ។ ប៉ុន្តែ
នេះគឺជាការបោះបង្គោលគ្រឹះដ៏ធំមួយ។
គ្មានអ្នកណាអាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀតបានឡើយ
ក្នុងពិធីគ្រឹះនៃលាសដាក់រួចហើយនោះ»។

«កាលពីអតីតកាល មនុស្សជាច្រើនបានចាប់ផ្តើមសាងសង់ជំនឿថ្មីមួយ
និងបង្កើតគោលការណ៍ថ្មីៗ។ ប៉ុន្តែសំណង់របស់ពួកគេបានឈរនៅលើឫសធាតុ
មិនយូរប៉ុន្មាន វាបានដួលរលំទៅ ពីព្រោះវាមិនត្រូវបានដាក់គ្រឹះលើថ្មដា។»

«តើសិស្សដំបូងមិនចាំបាច់ត្រូវប្រឈមមុខនឹងពាក្យសម្តីរបស់មនុស្សទេឬ?
តើពួកគេមិនចាំបាច់ត្រូវស្តាប់ឱ្យស្តីក្នុងក្បួនច្បាប់ ហើយបន្ទាប់មក
កាលបានប្រព្រឹត្តគុកគ្រប់យ៉ាងហើយ ត្រូវឈរយ៉ាងម៉េច ដោយនិយាយថា៖
'គ្មាននរណាម្នាក់អាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀត
ក្នុងពិធីគ្រឹះនៃលាសដាក់រួចហើយនោះឡើយ' ទេឬ? ១ កូរិនថូស ៣:១១.»

«ដូច្នេះ យើងត្រូវកាន់ខ្ជាប់ការចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីទុកចិត្តរបស់យើងឲ្យមាំមួន
រហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទបានផ្សព្វផ្សាយអំណាចមកកាន់បុរាណនេះ
ដោយនាំពួកគេចេញពីលោកិយ មួយចំណុចហើយមួយចំណុចទៀត
ចូលមកក្នុងពន្លឺច្បាស់លាស់នៃសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន។
ដោយប្រមាគ់នៃលាសប៉ះដោយគុណនៃបរិសុទ្ធ
អ្នកបម្រើរបស់ព្រះបានប្រកាសសារ។ ព្រះបន្ទូលដ៏ទេវភាពបានបោះត្រារបស់វាលើភាព
ពិតប្រាកដនៃសេចក្តីពិតនៃលាសប្រកាសនោះ»។ Testimonies, volume 8, 296, 297.

«ថ្ងៃនៃ» ដល់ការទាំងអស់នេះកើតឡើង គឺជា «ថ្ងៃនៃ» តាមព្រះគម្ភីរ
ដល់អសោយបានកំណត់ថា ជាថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់
យូហ្គេនពែលប៊ែរបានត្រាស់ហៅឲ្យមាន «ការយំ ការកាន់ទុក្ខ ការក្តៅក្រហាយ
និងការចងសំពត់ហាវ»។

ហើយព្រះយូហ្គេនមានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកម៉ូសថា «មួយទៀត
នៃថ្ងៃនៃប៉ុន្មានខែទៀតនេះ នឹងមានថ្ងៃនៃសម្រាប់ផ្ទៃក្រាលនោះហាប។
ថ្ងៃនៃនោះត្រូវជាការប្រជុំបរិសុទ្ធសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវបន្ទាបព្រលឹងរបស់ខ្លួន
ព្រមទាំងថ្វាយក្នុងរាងកាយដល់ព្រះយូហ្គេន។ នៅថ្ងៃនៃនោះ
អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវផ្ទុះចិត្តឡើយ ដុបិតវាជាថ្ងៃនៃសម្រាប់ផ្ទៃក្រាលនោះហាប
ដើម្បីប្រជុំផ្ទៃក្រាលនោះហាបជំនួសអ្នករាល់គ្នា នៅចំពោះព្រះយូហ្គេន
ជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា។ ដុបិត
អ្នកណាក៏ដោយដល់មិនបន្ទាបព្រលឹងរបស់ខ្លួននៅថ្ងៃនៃនោះ
អ្នកនោះនឹងត្រូវកាត់ចេញពីចំណោមបុរាណរបស់ខ្លួន។
ហើយអ្នកណាក៏ដោយដល់ផ្ទៃក្រាលមួយនៃថ្ងៃនៃនោះ
ព្រលឹងនោះយើងនឹងបំផ្លាញចេញពីចំណោមបុរាណរបស់ខ្លួន។
អ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវផ្ទុះចិត្តឡើយ។ នេះត្រូវជាច្បាប់អស់កល្បជានិច្ច»

សម្រាប់គ្រប់ជំនាន់របស់អ្នកកាលគុនា នៅគ្រប់ទីលំនៅរបស់អ្នកកាលគុនា។
វាក្សរជាថ្មងសែបុប្ផនៃការសម្រាកសម្រាប់អ្នកកាលគុនា
ហើយអ្នកកាលគុនាក្សរបន្ទាបពុលរលីងរបស់ខ្លួន។ ចាប់ពីលុះចេញថ្ងៃប្រាំបួននៃខែ
រហូតដល់លុះចេញថ្ងៃខាងទៀត អ្នកកាលគុនាក្សរកុសាថ្មងសែបុប្ផនៃរបស់អ្នកកាលគុនា។
លវីរីនីយ 23:26-32។

ថ្មងនៃក្សរមានបង្ហាញដោយ សបេនា និង អលើយ៉ាគីម កូនរបស់ ហ៊ីលគីយ៉ា
គឺជាទិវានៃការប្រោសលោះខាងនិមិត្តរូបដ៏ពិត ដល់គ្រប់ដណ្តប់បុរសគុតិសាស្ត្រគ្រប់ពីរ
ឆ្នាំ 1844 រហូតដល់ មីកែល ឈរឡើង។ ក្នុងអំឡុងពេលនោះ អាដរនេទីស៊ីម
ក្សរមានហៅឲ្យ «បន្ទាប» ពុលរលីងរបស់ខ្លួន ឬដូចជា អសោយ មានតំណាងថា
គេក្សរមានហៅ «ឲ្យយំ ហើយកាន់ទុក្ខ ហើយក្តៅកុហាល ហើយចងហាស់ពាក់»។

«នៅឆ្នាំ 1844 ព្រះមហាបូជាចារ្យដ៏ឧត្តមរបស់យើងមានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់
ផុតនៃសក្ការៈនៃសុចានស្លឹក
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ផុតនៃការងារនៃការជំនុំជម្រះសិរីបង្កកតេ។
ករណីរបស់មនុស្សសុចរិតដែលមានសុលាប
មានកំពុងក្សរមានយកមកពិនិត្យនៃចំពោះព្រះ។
នៃពេលដែលការងារនោះក្សរមានបញ្ចប់
នោះការជំនុំជម្រះនឹងក្សរបុរសលើអ្នករស់។ គ្រាន់នេះមានតម្កល់ប៉ុណ្ណា
មានសារៈសំខាន់ប៉ុណ្ណា និងគួរឱ្យគោរពក្នុងខណ្ឌយ៉ាងណា!
មុនកំពុងក្នុងចំណោមយើងមានករណីមួយកំពុងរង់ចាំនៃក្នុងកុលាការនៃសុចានស្លឹក។
យើងមុនកំពុងនឹងក្សរមានជំនុំជម្រះទៅតាមអំពើដែលមានបុរសពិតក្នុងរូបកាយ។
ក្នុងពិធីបុរសនិមិត្តរូប កាលណាការងារនៃការផ្តល់ផលក្សរមានអនុវត្តដោយមហា
បូជាចារ្យនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុតនៃសក្ការៈនៃផែនដី
បុរសជនក្សរមានតម្កល់ឲ្យបន្ទាបពុលរលីងរបស់ខ្លួននៃចំពោះព្រះ
ហើយសារភាពអំពើហាបរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យពួកគេមានទទួលបានការផ្តល់ផល
ហើយអំពើហាបទាំងនោះក្សរមានលុបចោល។ ដូច្នេះ
តើយើងនឹងក្សរមានទាមទារតិចជាងនេះឬ ក្នុងថ្មងនៃការផ្តល់ផលពិតប្រាកដនេះ
នៃពេលដែលព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងទីសក្ការៈខាងលើ
កំពុងទូលអង្គរក្នុងនាមបុរសជនរបស់ព្រះអង្គ
ហើយសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយដល់មិនអាចដកហូតវិញបាន
នឹងក្សរបុរសលើគ្រប់ករណី?»

«តើសុចានភាពរបស់យើងនៃក្នុងគ្រាន់គួរឱ្យខ្មាច និងដ៏ឧឡារិកនេះយ៉ាងណា?
អើយ ការអួតអាងអ្វីខុសដល់កំពុងមានឥទ្ធិពលនៃក្នុងពួកជំនុំ
ការពុតគុបុតអ្វីខុស ការបោះកបញ្ជូនចោលអ្វីខុស
សេចក្តីសុឡាញ់ចំពោះការគុបតនៃសម្បត្តិគ្រប់ពាក់ ភាពស្ងាត់ស្ងាត់
និងការកម្សាន្តអ្វីខុស សេចក្តីប្រាថ្នាចង់បានអំណាចកំពូលអ្វីខុស!
អំពើហាបទាំងអស់នេះមានគ្រប់ហាំងគំនិត
ដើម្បីឲ្យយើងសេចក្តីនៃអស់កល្បជានិច្ចមិនក្សរមានយល់ឃើញ។
តើយើងនឹងមិនស្រឡាញ់ព្រះគម្ពីរទេឬ ដើម្បីឲ្យយើងមានដឹងថា
យើងកំពុងស្ថិតនៅទីណាក្នុងបុរសគុតិសាស្ត្ររបស់លោកិយនេះ? តើយើងនឹងមិនកុ
លាយជាមនុស្សមានការយល់ដឹងទាក់ទងនឹងកិច្ចការដល់កំពុងក្សរមានសម្រេចសម្រាប់
យើងនៃពេលនេះ ហើយអំពើទាំងនេះយើងជាមនុស្សមានហាបគួរតែឈរនៅ
ខណៈដែលកិច្ចការនៃការប្រោសលោះនេះកំពុងបន្តទៅមុខទេឬ? បុរសនិយាយយើងម

ានការយកចិត្តទុកដាក់ណាមួយចំពោះសចេក្នុងសង្គមគ្រោះនព្រលឹងរបស់យើង
នោះយើងត្រូវតែធ្វើការផ្តល់បុគ្គលិកយ៉ាងដាច់ខាត។
យើងត្រូវតែស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ដោយការប្រព្រឹត្តតាមបុរាណ; យើងត្រូវតែស្វែងរកអំពី
ពិធីបារបស់យើងដោយសចេក្នុងទុក្ខខន្តក្នុងផ្ទះឯក្នុងផ្ទះនព្រលឹង
ដើម្បីបំប៉នអំពីបារទាំងនោះត្រូវបានលុបចោល»។ Selected Messages, book 1, 124,
125.

ព្រះអម្ពចាស់មានហៅសំបេណាឲ្យបន្ទាប់ព្រលឹងរបស់ខ្លួន
គឺតោតមានជ្រូនរើសរើសបរិភោគ ឆ្កែ និងបន្ទុកសប្បាយល្អបង្អែក។ ព្រះអម្ពចាស់មាន
“បរិកសម្មង្គៃ” ក្នុង “ត្រចៀក” របស់គាត់ថា
អំពើហាបរបស់សំបេណានឹងមិនគួរមានជ្រូនដង្កាយជួនឡើយ។
ពាក្យដដែលគួរមានបកប្រែថា “ជ្រូនដង្កាយជួន”
គឺជាពាក្យដដែលប្រើនៅក្នុងលទ្ធិនិយមសម្រាប់ “ដង្កាយជួន”។
អំពើហាបនៃអាដវនេទីសុត្តន្តនេះនឹងមិនគួរមានជ្រូនដង្កាយជួនឡើយ។ ឥឡូវនេះ
អសោយចាប់ផ្តើមនិយាយអំពីទំនាក់ទំនងរវាងសំបេណា (អាដវនេទីសុត្តន្ត)
និងអលើយ៉ាគីម ក្នុងរបស់ហ្លួនគឺយ៉ា (អាដវនេទីសុត្តន្តភិក្ខុវិញ្ញាណ)។

«ដោយសារអំពើយំទោស និងការកុបត់បោករបស់ជនជាតិអាម៉្លន និងម៉ូអាប៉ាច់ព្រះអ៊ីស្រាអែល ព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសតាមរយៈលោកម៉ូសេថា ពួកគេត្រូវតែត្រូវបានបិទចេញពីដីដ្បងរហូតពីក្រុមជំនុំរបស់សត្រូវរបស់ទ្រង់។ សូមមើល ចំណាត់ថ្នាក់ 23:3-6។ ដោយប្រឆាំងនឹងព្រះបន្ទូលនេះដោយចេតនា សម្បជេសដុយបានបណ្តេញតង្វាយដ៏ល្អឥតខ្ចីសុទ្ធត្រឡប់ទៅក្នុងបន្ទប់នៃវិហាររបស់ព្រះ ដើម្បីបិទជំនុំនៃឲ្យតំណាងមុនកាន់ដៃតាមសន្តិសុខនៃគ្រូបាទម៉ាត់នេះ។ មិនអាចមានការមើលងាយចំពោះព្រះយ៉ាងធំជាងនេះទៀតឡើយ ជាងការផ្តល់គុណអនុគ្រោះបំបែនដល់សត្រូវរបស់ព្រះ និងនិស្សេទ្ទក្តីពិតរបស់ទ្រង់។»

នូវឧបករណ៍ទាំងឡាយនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះ ជាមួយនឹងតង្វាយមុស្ពលី និងគ្រឿងកុរអ្នបល្អិតល្អនៃវិញ្ញាណ។»

«មិនត្រឹមតែព្រះវិហារត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមិនបរិសុទ្ធច្បាស់លាស់ទេ ប៉ុន្តែតែងតែទាំងឡាយក៏ត្រូវបានយកទៅប្រើខុសគោលបំណងផងដែរ។ ការនេះបាននាំឲ្យចិត្តសប្បុរសរបស់បុរាណជនគួរជាក់ចុះ។ ពួកគេបានហាត់បង្រៀនចិត្តក្នុងការប្រើប្រាស់ និងសេចក្តីដក់ចិត្តទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ខ្លួន ហើយមានចិត្តស្មោះត្រង់ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដង្ហែមួយភាគដប់របស់ពួកគេ។ យូរលង់នូវពុទ្ធបទនៃព្រះដ៏ណាស់របស់ព្រះអម្ពចាស់មានការផ្គត់ផ្គង់យ៉ាងខ្លះខាត; អ្នកចម្រើនជាច្រើន និងអ្នកដទៃទៀតដែលត្រូវបានប្រើក្នុងការបម្រើនៃព្រះវិហារ ដោយមិនទទួលបានការឧបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់ បានចាកចេញពីកិច្ចការរបស់ព្រះនៅធុរកិច្ចនៃកន្លែងផ្សេងទៀត»។ Prophets and Kings, 670.

សបេនា យូដាស និង គូប៊ីយ៉ា ទាំងអស់ សម្ភាសន៍តំណាងឲ្យអាឌីនទីស្តក្នុងឱកាស នៃចុងបញ្ចប់នៃកាលកំណត់។

ព្រះអម្ពចាស់ នៃពិភពបរិវារ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ចូរទៅរកមនុស្សវិញ្ញាណនេះ គឺសបេនា ដែលត្រូវបានកំណត់ឲ្យ ហើយនិយាយថា៖ អ្នកមានអ្វីនៅទីនេះ? ហើយអ្នកមាននរណានៅទីនេះ? បានជាអ្នកបានដឹកនាំសម្លាប់ខ្លួននៅទីនេះ? ដូចជាមនុស្សដែលដឹកនាំសម្លាប់ខ្លួននៅទីខុស ហើយឆ្ងល់ក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួនក្នុងចុងក្រោយ? មើល ព្រះអម្ពចាស់នឹងចាប់អ្នកយកទៅជាល្អិតល្អនៃយ៉ាងខ្មោចក្នុង ហើយទ្រង់នឹងគ្របបាំងអ្នកជាពិតប្រាកដ។ ទ្រង់នឹងបង្កើន ហើយបោះអ្នកដូចជាបាល់ទៅក្នុងស្រុកធំទូលាយមួយដោយហិង្សា៖ នៅទីនោះអ្នកនឹងស្លាប់ ហើយនៅទីនោះនឹងលើកឡើងអ្នក នឹងក្លាយជាសេចក្តីអាម៉ាស់ដល់វង្សស្តេចនៃពិភពរបស់អ្នក។ ហើយយើងនឹងបណ្តេញអ្នកចេញពីកំណែងរបស់អ្នក ហើយគេនឹងទម្លាក់អ្នកចុះពីឋានៈរបស់អ្នក។ អសោយ 22:15-19។

ខណៈដែលស្តេចខាងជើងកំពុងខិតជិតមកក្នុងយូសាឡឹម គួរត្រូវបានចងចាំថា ការខិតជិតនេះគឺជាការខិតជិតជាបន្តបន្ទាប់ ដែលបុរាណបុរសយូសាឡឹមបានដឹងជាមុនថាវាកំពុងមកដល់។ នេះគឺជាអ្វីដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងអសោយ ជំពូក ២០ ពេលដែលតាតាន មហេន្យាជាការអាស្រ័យ បានវាយយកអាស្រ័យដ៏ធំនៅអេស៊ីប។ ពួកគេបានដឹងថាអ្វីកំពុងមកដល់ ហើយសបេនាបានចំណាយពេលរបស់ខ្លួនក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដ៏ប្រណីតមួយសម្រាប់ខ្លួនឯង។ អ្នកបុរាណវិទ្យាបានរកឃើញផ្សេងៗពីសបេនា ហើយបានយកសេចក្តីសរសើរដែលស្ថិតនៅលើច្បាប់ចូលផ្សេងៗនេះចេញ ហើយឡែកវាទៅស្ថិតនៅក្នុងសារមន្ទីរអង់គ្លេសមួយ។ គួរឱ្យអស្ចារ្យណាស់ នៅពេលសបេនាត្រូវបានដកចេញ ហើយអលោគីម កូនហ្គីលគឺយ៉ា បានមកកាន់កាប់ដីកន្លែងរបស់សបេនា អលោគីម កូនហ្គីលគឺយ៉ា បានទទួលតុលាការមួយ ដែលគាត់អាចប្រើដីម្យ៉ាងណាដែលជាប់លាប់របស់គាត់លើកសារផ្សេងៗ។ តុលាការនោះក៏ត្រូវបានរកឃើញដោយអ្នកបុរាណវិទ្យាផងដែរ ហើយស្ថិតនៅក្នុងសារមន្ទីរដ៏ល្អនោះនៅប្រទេសអង់គ្លេស។

សប្បុរសចិត្តនៃក្នុងសារមន្ទីរ ដោយមានផ្សាររបស់គាត់ជាតំណាង
គឺជាសញ្ញាស្នាមសេចក្តីសុលាប័ ហើយអលើយ៉ាគីម កូនហ្គីលគីយ៉ា
ក៏ស្មើគ្នានៅក្នុងសារមន្ទីរនោះដែរ ដោយមានតុរាជានុរាជនៃជីវិត។

ចំពោះការបដិសេធរបស់សប្បុរសចិត្តនៃសារពុរមានអំពីសុដចខាងជើង
នោះគាត់ត្រូវបានខ្វះខាតចេញពីព្រះឱសថរបស់ព្រះអម្ពចាស់ ហើយពាក្យដដែលបានបកប្រែថា
«ខ្វះខាតចេញ» ក្នុងសារពុរមានរបស់វិវរណៈទៅកាន់ឡានដីស ពិតប្រាកដមានន័យថា
កុម្មតខ្វះខាតយ៉ាងខ្លាំង។ ជាមួយនឹងនហេមោ ទ្រង់បានបណ្តេញតូបីយ៉ា
និងរបស់របររបស់គាត់ចេញ ហើយជាមួយសប្បុរសចិត្ត គាត់ត្រូវបានបោះចោលយ៉ាងហិង្សា
ដូចហល់មួយ ទៅក្នុងស្រុកឆ្ងាយ។ សប្បុរសចិត្តជាអាត្មាទីស្មើគ្នាទៅដីស
ដដែលកំពុងបដិសេធសារទំនាយដដែលត្រូវបានបើកតុរាជនៃឆ្នាំ 1989
ហើយកំពុងត្រឡប់ខ្លួនសម្រាប់ផ្សារ—សញ្ញាស្នាមស្រស់ស្រាយ ហើយអលើយ៉ាគីម
កូនហ្គីលគីយ៉ា គឺជាអាត្មាទីស្មើគ្នាខ្លាំងក្លា ដដែលទទួលបានរបស់ព្រះ។

ហើយនៅចុងនៃនោះ នឹងកើតមានឡើងថា យើងនឹងហៅអលើយ៉ាគីម
ជាកូនរបស់ហ្គីលគីយ៉ា ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង។
ហើយយើងនឹងសុំលៀកពាក់ឲ្យគាត់ដោយអាវរបស់អ្នក
ហើយពង្សនៃគាត់ដោយខ្ពស់ក្បែររាត់របស់អ្នក
ហើយយើងនឹងបុគ្គលអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកទៅក្នុងដៃគាត់។
ហើយគាត់នឹងជឿជាក់ក្នុងអ្នកស្រុកក្នុងយូសាឡឹម និងដល់រដ្ឋសយូដា។ អសោយ
22:20, 21.

នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យមកដល់ សួរសាលី
និងសូមទៅអាក្រក់នៃក្នុងអាជ្ញាធរទីសីមត្រូវបានកែច្នៃពីគុនា
ហើយការដឹកនាំនៃក្រុមជំនុំដដែលមានជ័យជម្នះត្រូវបានប្តូរទៅឲ្យអលើយ៉ាគីម
កូនហ្គីលគីយ៉ា ហើយបន្ទាប់មក
ព្រះអម្ពចាស់លើកក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ឡើងជាទង់សញ្ញា
ខណៈដែលសាររបស់ទ្រង់ប្រើក្នុងឡើងទៅជាសម្រែកយ៉ាងខ្លាំង។
ខ្ញុំប្រហែលជាបាននិយាយដដែលៗហួសពេក ដោយបានបញ្ចូលយុលា
“កូនហ្គីលគីយ៉ា” ខណៈដែលខ្ញុំអាចនិយាយតម្កល់អលើយ៉ាគីមប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ឪពុក
និងកូនរបស់គាត់រួមគ្នា គឺជានិមិត្តរូបនៃសាររបស់អលើយ៉ា
មុនគ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរចុងក្រោយ។ សាររបស់អលើយ៉ាប្រើនិមិត្តរូបនៃឪពុក និងកូន
ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យយើង (ឪពុក) និងទីចុងក្រោយ (កូន)។
ទំនាក់ទំនងពុយករណ៍នេះចំណែកដល់បុរសនាចុងក្រោយៗនៃក្នុងជំពូកមុកពីរ។
សេចក្តីសន្យាចំពោះអលើយ៉ាគីម កូនហ្គីលគីយ៉ា គឺថា
ព្រះអម្ពចាស់នឹងដាក់កូនសោនព្រះដំណាក់របស់ដាវីឌលើសម្រាប់គាត់។

«ផ្ទះរបស់ដាវីឌ» គឺជាសារអំពីព្រះបិតា និងព្រះរាជបុត្រា ដដែលព្រះយស្ទីរបានយោងដល់ក្នុង
ការសន្ទនាចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ជាមួយសាសន៍យូដាដដែលបោះបង់។
នេះគឺជាកន្លងដដែលទ្រង់បិទបញ្ចប់ព្រះគម្ពីរវិវរណៈផងដែរ។
ផ្ទះរបស់ដាវីឌមានកូនស្រីមួយ ដដែលបើកមានអ្វីផ្សេងទៀតត្រូវបានប្តូរទៅចុងទី 22
ខែ តុលា ឆ្នាំ 1844 ទេ
ពីព្រោះកន្លងតម្លៃគាត់ក្នុងបទគម្ពីរដដែលយោងដល់កូនសោនព្រះ
គឺនៅក្នុងសារទៅកាន់ក្រុមជំនុំក្នុងលោក។

ហើយយើងនឹងដាក់កូនស្មៅនៃសង្ឃឹខលើសុំរាប់គាត់ ដូចនេះគាត់នឹងបើក
ហើយគុមានអុនកណាអាចបិទបានឡើយ; ហើយគាត់នឹងបិទ
ហើយគុមានអុនកណាអាចបើកបានឡើយ។ អសោយ 22:22។

«ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំនៃទីក្រុងភីឡាដែលភា ថា៖ ព្រះអង្គគង់លើបរិសុទ្ធជ
ព្រះអង្គគង់លើពិត ព្រះអង្គគង់លើកាន់កូនស្មៅរបស់ដាវីឌ ព្រះអង្គគង់លើបើក
ហើយគុមាននរណាបិទបានទេ ហើយបិទ ហើយគុមាននរណាបើកបានទេ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ យើងសុគាល់អំពើរបស់អុនកហើយ៖ មើល
យើងបានដាក់ទ្វារមួយបើកចំហនៃមុខអុនក ហើយគុមាននរណាអាចបិទវាបានទេ
ដុបិតអុនកមានកម្មលាំងតិចតួច ហើយបានរកសាពាក្យរបស់យើង
ហើយមិនបានបដិសេធនាមរបស់យើងទេ។ មើល
យើងនឹងផ្ទុះចិត្តយកអុនកនៃសុចិត្តក្នុងសាលាបុរេរបស់សាតាំង
ដល់ថាខ្លួនជាជនជាតិយូដា តម្រើនមន្ត្រីនេះ គឺកុហកវិញ មើល
យើងនឹងផ្ទុះចិត្តយកគមេកក្រាបថ្វាយបង្គំនៃមុខយើងអុនក
ហើយឲ្យពួកគេដឹងថា យើងបានសុំឡាញ់អុនក។
ពីព្រោះអុនកបានរកសាព្រះបន្ទូលអំពីសច្ចក្នុងអត់ធ្មត់របស់យើង
យើងក៏នឹងរកសាអុនកឲ្យឃើញពីម៉ោងនៃសច្ចក្នុងលុបបាត
ដល់នឹងមកលើពិភពលោកទាំងមូល ដើម្បីបិទបង្អស់អុនកដល់រស់នៅលើផែនដី។
មើល យើងមកឆាប់ៗនេះ ចូរកាន់ឲ្យជាប់នូវអ្វីដែលអុនកមាន
ដើម្បីបិទឲ្យនរណាម្នាក់ដណ្តើមមកដល់អុនកទៅ។ អុនកណាដែលឈ្នះ
យើងនឹងផ្ទុះចិត្តយកអុនកនោះទៅជាសសរមួយនៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះរបស់យើង
ហើយអុនកនោះនឹងមិនចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ៖
ហើយយើងនឹងសរសេរលើអុនកនោះនូវព្រះនាមនៃព្រះរបស់យើង
និងនាមនៃទីក្រុងនៃព្រះរបស់យើង គឺយេរូសាឡឹមថ្មី ដល់ចុះមកពីស្ថានសួគ៌
អំពីព្រះរបស់យើង ហើយយើងនឹងសរសេរលើអុនកនោះនូវនាមថ្មីរបស់យើង។
អុនកណាដែលមានគូរចៀក
ចូរស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ»។ វិវរណៈ
៣:៧-១២។

អលេយ៉ាគីមកំណាងឲ្យមនុស្សម្នាក់ក្នុងសម័យភីឡាដែលហ៊ីយ៉ា
ក្នុងអំឡុងពេលនាមីលុលរោយ ដល់បើកទីបរិសុទ្ធជបំផុតនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ
១៨៤៤។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទ ជាមហាបូជាចារុយរបស់យើង
ទ្រង់ជាអង្គគង់លើបានបើកទ្វារនៃសម័យកាលនោះ
ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទបានដាក់កូនស្មៅនោះលើសុំរាប់អលេយ៉ាគីម កូនរបស់ហ៊ីលគីយ៉ា
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា «គាត់នឹងបើក»។
យើងបានមកដល់ចំណុចដល់ខ្ញុំបានចង់អូសបង្ហាញនូវដើមអត្ថបទនេះ។
នៅក្នុងគម្ពីរអសោយ យើងឃើញពាក្យ «បន្ទុក» ចំនួនដប់ប្រាំបីដង
ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមនោះ
មានប្រាំពីរដងដែលកំណាងឲ្យអ្វីមួយដល់គួរឲ្យបានសង្ឃឹខលើសុំរាប់
ហើយមានដប់មួយដងដែលកំណាងឲ្យទំនាយនវិនាសកម្ម។
ក្នុងចំណោមដប់ប្រាំបីដងនោះ មានមួយដងដែលពាក្យមានន័យថា ទំនាយនវិនាសកម្ម
គួរឲ្យបានប្រសើរលើពេលកម្លាំងដងដែរ
ដើម្បីបិទកំណាងឲ្យបន្ទុកមួយដល់គួរឲ្យបានសង្ឃឹខលើសុំរាប់។

រឿងនៃផែនការនីមិត្តភាព៖ ស្ថិតិអំពីសារនវិនិច្ឆ័យកម្មមួយ
ដដែលបង្កកើតអនុកថាវាយបង្កគំរាមកំហែងទៅកាន់ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ។
សារព្យាករណ៍ដែលបានកំណត់សម្គាល់ការបើកនៃការជំនុំជម្រះ ត្រូវបានបង្ហាញដោយបិតា
Miller ហើយវាគឺជាសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ដដែលបានបញ្ចប់នៅពេលទូរទស្សន៍បរិសុទ្ធត្រូវបានបិទ ហើយទីបរិសុទ្ធបំផុតត្រូវបានបើក
នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ «បន្ទុក» ដដែលត្រូវបានដាក់លើសូមារបស់ William Miller
ដដែលលោកត្រូវបានប្រគល់សេចក្តីមួយឲ្យយកទៅកាន់ពិភពលោក
គឺជាសាររបស់ទេវតាទីមួយ ជាព្យាករណ៍នវិនិច្ឆ័យកម្មមួយ ដដែលបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដោយការមកដល់នៃសាររបស់ទេវតាទីបី។

«កូនសោនព្រះរាជវាំងរបស់ដាវីឌ ខ្ញុំនឹងដាក់លើសូមារបស់គាត់» ហើយវាចង់ថា
«នៅថ្ងៃនៃនោះ» «ដកែគោលដដែលបានបោះជាប់នៅក្នុងដៃម៉ាម៉ូន នឹងត្រូវដកចេញ
ត្រូវកាត់ចុះ ហើយដួលចុះ; ហើយបន្ទុកដដែលនៃលើវា នឹងត្រូវកាត់ផ្តាច់»។

ពាក្យដដែលត្រូវបានបកប្រែនៃទីនេះថា «បន្ទុក»
គឺជាពាក្យដដែលសម្គាល់ទំនាយនវិនិច្ឆ័យកម្មមួយ ប៉ុន្តែទំនាយនវិនិច្ឆ័យកម្មមិនមែនជាពាក្យ
កុយហាព្រើរដែលអសោយប្រើដើម្បីបំភ្លឺឲ្យយល់អំពីមួយដដែលអនុកថាវាយបង្កគំរាមកំហែង
ឡើយ។ ក្នុងនាមជាពាក្យសម្រាប់ទំនាយនវិនិច្ឆ័យកម្មមួយ វាមានន័យថា
គន្ថលីៈរបស់ដាវីឌនឹងត្រូវបានដាក់លើសូមារបស់អលើយ៉ាគីម កូនរបស់ហ៊ីលគីយ៉ា
ហើយបន្ទុកដដែលស្ថិតលើសូមារបស់គាត់គឺជាទំនាយនវិនិច្ឆ័យកម្មមួយ។
នេះជាការលង្វើពាក្យដ៏ផ្សេងទៀតមួយ!

អនុកថាវាយបង្កគំរាមកំហែង មានបុរសស័កដូចនេះអំពីកូនសោមួយដដែលភ្ជាប់ជាមួយព្រះគម្ពីរ។

«ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
មានកូនសោមួយដដែលបើកប្រអប់ដ៏មានតម្លៃនៃនោះ ដើម្បីបំភ្លឺការពេញចិត្ត
និងសេចក្តីអំណររបស់យើង។
ខ្ញុំមានអារម្មណ៍អរព្រះគុណចំពោះគ្រប់ការស្មើនៃព្រះនាង។ នៅពេលអនាគត
បទពិសោធន៍ទាំងឡាយដដែលឡាននេះសម្រាប់យើងជារឿងអាថ៌កំបាំងយ៉ាងខ្ពស់
នឹងត្រូវបានពន្យល់។ បទពិសោធន៍ខ្លះៗ
យើងប្រហែលជាមិនអាចយល់បានពេញលេញឡើយ
រហូតទាល់តែសភាពរមែងសុលាប់នេះបានស្តង់ត្រូវកាត់ដោយសភាពអមតៈ»។ Manuscript
Releases, volume 17, 261.

សេចក្តីផ្តល់ដៃបើកដំបូងរបស់ Miller អំពីសូបិនរបស់គាត់ មានដូចនេះ។

«ខ្ញុំបានសូបិនឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់ ដោយព្រះហស្តតម្កល់ដដែលមើលមិនឃើញ
បានផ្សព្វផ្សាយអំពីកូនមួយដដែលចូលប្រឌិតយ៉ាងវិចិត្រមកខ្ញុំ មានប្រវែងប្រហែលដប់អង្រ
និងទទឹងប្រាំមួយអង្រជាចតុកោណសូម្បី ផ្ទៃព័ណ៌លើអប្សេនី និងគុជខ្យង
ដដែលបញ្ចូលគ្នាបង្កើនយ៉ាងវិចិត្រ។
នៅនឹងប្រអប់នោះមានកូនសោមួយភ្ជាប់មកជាមួយ។
ខ្ញុំបានយកកូនសោនោះភ្លាមៗ ហើយបើកប្រអប់នោះ; ខណៈនោះ
ដោយសេចក្តីអស្ចារ្យ និងការភ្ញាក់ផ្អើលរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានឃើញថា
វាពេញទៅដោយគ្រឿងអលង្ការគ្រប់ប្រភេទ និងគ្រប់ទំហំ ពេជ្រ តុបតែងមានតម្លៃ
និងកាក់មាសនិងប្រាក់គ្រប់ទំហំ និងគ្រប់តម្លៃ»

ដដែលមានរបៀបចម្លែងស្រស់ស្អាតនៅតាមកន្លងដៃនីមួយៗរបស់វាក្នុងប្រអប់នោះ;
ហើយដោយមានរបៀបចម្លែងបែបនេះ វាបានបញ្ចេញពន្លឺ និងស៊ីរីរុងរឿង
ដដែលមានតម្រូវអាទិត្យប៉ុណ្ណោះទើបអាចប្រៀបសម្រួលបាន។» Early Writings, 81.

នៅក្នុងកំណត់សម្គាល់ក្របខណ្ឌទំព័ររបស់ James White អំពីស៊ុបិននោះ
គាត់បាននិយាយដូច្នេះអំពីកូនសោះ។

“កូនសោះដែលបានក្លាយជាប្រមាណវិធីសាស្ត្ររបស់គាត់ក្នុងការបកស្រាយព្រះបន្ទូលទំនាយ—ដោយប្រៀបធៀបបទគម្ពីរនឹងបទគម្ពីរ—ព្រះគម្ពីរជាអ្នកបកស្រាយខ្ពង់ខ្ពស់។ ដោយកូនសោះនេះ បងប្អូន Miller បានប្រើក៏ ‘ហិប’ ឬសច្ចក្រឹតព័ត៌មានអនុញ្ញាតអំពីការយាងមកវិញ ដល់ពិភពលោក។” James White.

James White បានអធិប្បាយលើស៊ុបិននេះ ហើយក្នុងការផ្ទេរវិទ្យុនោះ
គាត់បានសរសេរសេចក្តីណែនាំមួយ។ វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការទទួលស្គាល់ថា Miller
បានមានស៊ុបិនរបស់គាត់ ហើយបានបោះពុម្ពផ្សាយវានៅឆ្នាំ 1847
យ៉ាងហោចណាស់ពីរឆ្នាំបន្ទាប់ពីការខកចិត្តគ្នាធំ នៅពេលដែលក្រុម Millerite Adventist
ដែលផ្តោតប្រែប្រួលគ្នា ត្រូវបានបំបែកខ្សែកែវ។ Miller ត្រូវបានបំបែកចេញពីចលនា ហើយ
«ហ្វ្រង់គូច» ដែល «ត្រូវបានបំបែកខ្សែកែវនៅគ្រប់ទីកន្លែង»
នៅតែកែប្រែរូបរាងទុកខ្លួនដោយសារការខកចិត្តនោះ។ ស៊ុបិនរបស់ Miller
បាននិយាយទៅកាន់ស្ថានភាពនោះ ហើយ James White បានអធិប្បាយលើវា ខណៈដែល
Ellen White បានយល់ទៅកាន់វាដោយរបៀបវិជ្ជមានយ៉ាងពេញលេញ។ James White
បានសរសេរសេចក្តីណែនាំមួយសម្រាប់ស៊ុបិនរបស់គាត់ បញ្ចូលស៊ុបិនរបស់គាត់
ហើយបន្ទាប់មកបានបន្ថែមកំណត់សម្គាល់ខ្លីៗមួយចំនួន។ សេចក្តីណែនាំរបស់គាត់
ស៊ុបិន និងកំណត់សម្គាល់ខ្លីៗទាំងនោះ នឹងត្រូវដាក់នៅចុងបញ្ចប់នៃក្រុមបន្ទះ
សម្រាប់អ្នកក្នុងការចូលដំណើរការព័ត៌មាននេះ។

អសោយ ជំពូក ២២ គឺជាប្រភពបង្ហាញអំពីការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃអាជីវជននីមួយៗ។ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងពីរ មាន និងនឹងមាន
ការញែកចេញមួយ ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
ហើយបន្ទាប់មកកើតឡើងមុនដទៃទៀតនៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។
ការញែកចេញនៅក្នុងករណីទាំងពីរ ទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់
គឺជាការបំពេញនៃក្រុមប្រៀបប្រដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់។ បងស៊ីរីរ៉េ បានប្រាប់យើងថា
ព្រហ្មចារីល្អដង គឺជាពួកលាវឌីស។ សបេនា តំណាងឲ្យអាជីវជននីមួយៗនៃសត្វលាវឌីស
នៅក្នុងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃអាជីវជននីមួយៗ។ អលើយ៉ាគីម
កូនប្រុសរបស់ហ៊ីលគីយ៉ា តំណាងឲ្យអាជីវជននីមួយៗនៃសត្វក្រឡាដៃក្រោម។

ប៉ុន្តែ ហ៊ីលគីយ៉ា ក៏តំណាងឲ្យបិតានៃសាសនាអាជីវជននីមួយៗដែរ ពីព្រោះ
«គាត់នឹងជាបិតាដល់ប្រជាជននៅក្នុងយូសាឡឹម និងដល់រដ្ឋសយូដា»។ លោកវិល្លីយ៉ាម
មីលឈ័រ ត្រូវបានហៅដោយកិត្តិយសថា «បិតា មីលឈ័រ»។ មីលឈ័រ មាន «កូនសោះរបស់ដាវីឌ»
ត្រូវបានដាក់លើសម្រាប់គាត់
ដែលតំណាងឲ្យវិធីសាស្ត្ររបស់គាត់ក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ គឺ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។

ដោយសារប្រអប់នោះជាព្រះគម្ពីរ គាត់បានប្រើ «កូនសោះរបស់ដាវីឌ»
ដែលតំណាងឲ្យច្បាប់នៃការបកស្រាយទំនាយ
ដែលគាត់បានប្រើដើម្បីបំភ្លឺសេចក្តីពិតរបស់ទេវតាទីមួយ។ ច្បាប់ទាំងនោះ

(«កូនស្រីរបស់ដាវីឌ») និងទំនាយនៃចេកុតិវិធីនាសរបស់គាត់ («បន្ទុក») ដដែលគួរឲ្យមានយល់ដោយកូនស្រីរបស់ដាវីឌ គួរឲ្យមានពុទ្ធិ
«ដូចជាដក់កែតោលមួយនៃកូនស្រីដ៏មាំមួន» នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។ «ដក់កែតោល»
នោះគឺជាកាលបរិច្ឆេទថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ពាក្យ «ដក់កែតោល»
មានន័យថាមុន ដក់កែតោល ឬបង្កតោល ដដែលតំណាងឲ្យសញ្ញាសម្គាល់តាមផ្លូវ។
«បន្ទុក» ឬទំនាយនៃចេកុតិវិធីនាស ដដែលគួរឲ្យមានយល់ដោយកូនស្រីរបស់ដាវីឌនោះ
គឺជាសាររបស់ទេវតាទីមួយ ហើយសារនោះមានមកដល់ទីបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ
1844 នៅពេលដែលទំនាយនៃចេកុតិវិធីនាសមានសម្រេច ហើយគួរឲ្យមានដក់កែតោល កាត់ចុះ
ហើយវាមានដួលចុះ។ វាគួរឲ្យមានដក់កែតោល
ពីព្រោះសារទំនាយនៃចេកុតិវិធីនាសមានកុលាយជាអតីតកាល ហើយបន្ទាប់មក
ដក់កែតោលនោះគួរឲ្យមានផ្តល់ទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ជាកូនស្រីដដែលបន្ទុកមួយទៀតនៃចេកុតិវិធីនាសនឹងគួរឲ្យមានពុទ្ធិលើវា។

ទំនាយនៃវិធីនាសកម្មរបស់មីឡូ ដដែលគួរឲ្យមានយល់តាមក្បួនទំនាយ ដដែលគួរឲ្យមានតំណាងថាជា
«ស្រីរបស់ដាវីឌ» នឹងដាក់ដក់កែតោលមួយនៃកូនស្រីបរិសុទ្ធ
ដដែលនឹងទទួលបានសិរីល្អអំពីអស់នៃសរសៃឪពុកគាត់។ ពាក្យ «សិរីល្អ»
នៅក្នុងខគម្ពីរនោះមានន័យថា ទម្ងន់។ អ្វីដែលទទួលបានទម្ងន់របស់ផ្ទះមួយ
គឺជាគ្រឹះរបស់ផ្ទះនោះ។ កិច្ចការជាគ្រឹះរបស់មីឡូ
ទទួលបានទម្ងន់នៃពន្ធលើបន្ទុកមិនទាំងមូលរបស់សារទេវតាទីបី ដដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយ
«ពូជពង្ស និងផលកម្រិត»។
វាទទួលបានទម្ងន់នៃគ្រូរឿងបុរាណទាំងឡាយផ្សេងៗទាំងអស់របស់ព្រះវិហារ។
ហើយគ្រឹះនោះគួរឲ្យមានដាក់សម្រាប់ព្រះវិហារមួយ ដើម្បីដាក់បណ្តុះដុះមានសិរីល្អ។

អលើយ៉ាគីម កូនរបស់ហ៊ីលគីយ៉ា តំណាងឲ្យកុម្មុយន៍នៃភ្នំដៃភា។ អលើយ៉ាគីម មានន័យថា
ព្រះនៃការលើកឡើង ពីព្រោះអលើយ៉ាគីម ជាឪពុកនៃកូនយេស៊ូសាឡីម តំណាងឲ្យវិលល្បឿន
មីលលើ ដដែលព្រះមានបុរិស
ដើម្បីបើកចេញពីមូលដ្ឋានរបស់បុរាណសក្តានុពលមកទៅដល់ព្រះមានផ្ទុកស្រីស្រី។
លោកជាកូនរបស់ហ៊ីលគីយ៉ា ដដែលមានមកពីពាក្យពីរ ដោយពាក្យទីពីរមានន័យថា ព្រះ
ហើយពាក្យទីមួយមានន័យថា «ភាពល្អ» ដូចជាភាពល្អក្នុងការនិយាយ។ ហ៊ីលគីយ៉ា
តំណាងឲ្យព្រះបន្ទូល ឬសំឡេងរបស់ព្រះ
ហើយកូនរបស់លោកតំណាងឲ្យការលើកឡើងនៃព្រះវិហារ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃអែដរនេទីស៊ីម គួរឲ្យមានព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីវិធីនាសកម្មមួយ
ហើយព្រះបន្ទូលទំនាយនោះគឺទេវតាទីបីនិរណៈ ជំពូក ១៤។
គួរឲ្យមានកូនស្រីមួយនៃចុងបញ្ចប់ ដដែលគួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយកូនស្រីរបស់
Miller។ «កូនស្រី» ក្នុងសម័យរបស់យើង
មានមូលដ្ឋានលើការកើតឡើងវិញនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ
ហើយជាពិសេសលើក្បួននៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង ដដែលបញ្ចូល
ឬជាគោលការណ៍ដដែលតំណាងដោយព្រះគ្រីស្ទទទួលបានផ្ទាល់ ក្នុងនាមជាអាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គា។ គួរឲ្យមានកូនបុរសម្នាក់របស់ Miller។ ដូចនេះ Miller ក្នុងនាមជាបិតា
កុលាយជា Hilkiyah គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយកូនបុរសរបស់ Miller គឺ Eliakim
ដដែលមានន័យថា ព្រះនៃការលើកឡើង។ បិតា Miller មានសង្ឃឹមព្រះវិហារឡើងវិញ
ហើយកូនបុរសរបស់ Miller កំណត់សម្គាល់ពេលវេលាដដែល Laodicea និង Philadelphia

គួរឲ្យមានបំបែកចេញពីគុណ ហើយពួក Philadelphia គួរឲ្យមានលើកឡើងជាទង់សញ្ញាមួយ។
គួរតែមានដក់កោលមួយដដែលមានបោះជាប់យ៉ាងម៉ាមួន
ប៉ុន្តែមិនមែននៃនូវកូនដំបូងទុច្ចរិតបុរសគតិសាស្ត្ររបស់ Miller ទេ
គឺនៃកូនដំបូងទុច្ចរិតបុរស ដក់កោលនោះ និងបន្ទុកដដែលគួរឲ្យមានពុយរលើវា
នឹងគួរឲ្យមានកាត់ផ្តាច់នូវចុងបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតាទីបី
ដូចដែលមានកើតឡើងនូវចុងបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយដែរ។ នៅពេលដែល
Michael ឈរឡើង ហើយរយៈពេលសាកល្បងរបស់មនុស្សគួរឲ្យមានបិទ
ព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីវិនាសកម្មនឹងកុលាយជាអតីតកាល គួរឲ្យមានដក់កោល កាត់ផ្តាច់
ហើយដួលរលំ។

ការបំបែកចេញ ឬការខូចខាតខ្លាំង បន្ទាប់ពីកន្លងផុតនៃពេលវេលានៅឆ្នាំ 1844
នឹងគួរឲ្យមានឡើងមុនដងទៀតនៃពេលវេលាបាត់បង់អោទិតុយមកដល់។ អសោយ 22 គឺជាឧ
ទាហរណ៍មួយនៃកាលៈទេសៈដែលនាំឲ្យមានការបំបែកអនុកអាដរនៃទីសុទ្ធារឌីសចេញពីអនុ
កអាដរនៃទីសុទ្ធភិស្សដលៃភា ដលៃកើតឡើងនូវកូនដំបូងបុរសគតិច្បាប់ចុងអោទិតុយ។

ហើយចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំនៃលំអៀងដ៏សង្ខេប ព្រះអាម៉ែន
ជាសាក្សីដ៏សុមោះគួររង់ និងពិតប្រាកដ ជាដើមកំណើតនៃចេកុតិបង្កកើតរបស់ព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ អញស្គាល់អំពើរបស់អ្នកថា អ្នកមិនគួរជាក់
ហើយក៏មិនកុតកោសន៍ អញចង់ឲ្យអ្នកគួរជាក់ ឬកុតកោសន៍។ ដូចនេះ៖
ដោយព្រោះអ្នកកុតកោសន៍ ហើយមិនគួរជាក់ ក៏មិនកុតកោសន៍
អញនឹងខ្ចីជាក់អ្នកចេញពីមាត់អញ។ ពីព្រោះអ្នកនិយាយថា
ខ្ញុំមានទុរពុយសម្បត្តិសម្បូរហើយ កើតឡើងដោយទុរពុយសម្បត្តិ
និងមិនគួរការអរិសោះឡើយ; ហើយមិនដឹងថា អ្នកជាមនុស្សសរសើរ គួរឲ្យអាណិត
ក្រីក្រ ខ្សោម និងអាក្រក់ទេ អញណែនាំអ្នកឲ្យទិញមាសពីអញ
ជាមាសដែលមានសាកល្បងដោយភ័យខ្លាច ដើម្បីឲ្យអ្នកមានទុរពុយពិត;
និងសម្បូរក្របំពាក់ស ដើម្បីឲ្យអ្នកមានសុល្យក្រពាក់
ហើយឲ្យសចេកុតិអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់អ្នកមិនលះឡើង;
ហើយលាបក្អមកែរបស់អ្នកដោយថ្នាំលាបក្អមកែ ដើម្បីឲ្យអ្នកមើលឃើញ។
អស់អ្នកដែលអញសួរឡើង អញតែងស្តាប់បន្ទោស ហើយរិន័យពួកគេ ដូចនេះ៖
ចូរមានចិត្តខ្មុស៖ខ្មុស៖ ហើយប្រើចិត្តចុះ។ មើល អញឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ៖
បើអ្នកណាស្តាប់ឡើងអញ ហើយបើកទ្វារ នោះអញនឹងចូលទៅឯអ្នកនោះ
ហើយនឹងបរិភោគអាហារជាមួយអ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះជាមួយអញ។
អ្នកណាដែលឈរ៖ អញនឹងប្រទានឲ្យអង្គុយជាមួយអញលើបល្ល័ង្ករបស់អញ
ដូចជាអញក៏មានឈ្មោះដែរ
ហើយមានអង្គុយជាមួយព្រះរូបិការបស់អញលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់។
អ្នកណាដែលមានគូរចៀក
ចូរឲ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលដល់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ។
វិវរណៈ ៣:៧-២២។

បន្ទាប់ពីសចេកុតិណែនាំអំពីសុបិន លោក James White
ក៏បានដាក់បញ្ចូលសុបិននោះជាមួយនឹងកំណត់សម្គាល់ខាងក្រោមផងដែរ។
ខ្ញុំមិនមានបញ្ហាអ្វីឡើយចំពោះការអនុវត្តសុបិនរបស់ Miller ដោយលោក James
White ទេ ទោះបីជាការពិតថា
យើងមានបោះពុម្ពផ្សាយជាញឹកញាប់នូវការបកស្រាយសុបិនរបស់គាត់មួយ

ដល់ខុសបន្តិចពីការយល់យឺតយ៉ាវរបស់លោក James White ក៏ដោយ។
វិធីសាស្ត្រមូលដ្ឋានរបស់លោក James White
ដល់ខុសពីអ្វីដែលយើងបានបោះពុម្ពផ្សាយ គឺថា គាត់ដាក់ "តុបតែងមានតម្លៃ"
នៃក្នុងបរិបទនៃសុភមង្គលរបស់ព្រះ ខណៈដែលយើងយល់ថា
តុបតែងមានតម្លៃទាំងនោះគឺជាសច្ចកិច្ចពិតប្រាកដណាស់។ មិនមានការផ្ទុយគ្នាឡើយ
ពីព្រោះមនុស្សម្នាក់បង្ហាញឲ្យយើងឃើញនូវអ្វីដែលខ្លួនជឿ
ហើយការខ្វះខាតខ្វះខាតនៃតុបតែងមានតម្លៃ បន្ទាប់ពីការខកចិត្តដ៏ធំ
សម្រាប់ជាមុនអំពីការខ្វះខាតនៃសុភមង្គលរបស់ព្រះ មុនចាប់ផ្តើមអារម្មណ៍។ ប៉ុន្តែ
ការពិតនេះទុកសម្រាប់ការសិក្សាមួយនៃពេលអនាគត។

សច្ចកិច្ចពិតប្រាកដរបស់ James White ចំពោះសូបិនរបស់ William Miller

«សូបិនខាងក្រោមនេះ គួរឲ្យមានការពុម្ពផ្សាយក្នុងសារព័ត៌មាន Advent Herald
តាំងពីជាងពីរឆ្នាំមុនមកហើយ។ ខ្ញុំក៏បានឃើញនូវពេលនោះថា សូបិននេះបានបង្ហាញ
យ៉ាងច្បាស់អំពីបទពិសោធន៍នៃការយាងមកជាលើកទីពីររបស់យើងកាលពីអតីតកាល
ហើយថា

ព្រះបានប្រទានសូបិននេះដល់ម្ចាស់បុរេជន៍ដល់ហ្វ្រង់ច្រៀមដែលបានខ្វះខាតខ្វះខាត។»

«ក្នុងចំណោមទិសដៅនៃការខិតខំក្នុងចុងផ្លូវដែលយើង
នឹងគួរឲ្យយើងខ្លាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះបានដាក់សូបិនទុកជាសញ្ញាមួយ។ សូមមើល
Joel 2:28-31; Acts 2:17-20។ សូបិនអាចកើតឡើងតាមបីយ៉ាង៖ ទីមួយ
"ដោយសារកិច្ចការជាច្រើន"។ សូមមើល Ecclesiastes 5:3។ ទីពីរ
អស់អ្នកដល់ស្ថិតនៅក្នុងវិញ្ញាណអាក្រក់ និងការបោះបង្គោលរបស់សាតាំង
អាចមានសូបិនដោយឥតពេលរបស់វា។ សូមមើល Deuteronomy 8:1-5; Jeremiah
23:25-28; 27:9; 29:8; Zechariah 10:2; Jude 8។ ហើយទីបី ព្រះតែងតែបង្ហាញ
ហើយនូវគំរូបង្ហាញនូវសុភមង្គលរបស់ព្រះ តាមរយៈសូបិនច្រើនឬក៏
ដល់កើតឡើងដោយការប្រកាសរបស់ព្រះ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
អស់អ្នកដល់នៃក្នុងពេលនេះបង្ហាញនូវសេចក្តីពិត
នឹងដឹងនូវពេលព្រះប្រទានសូបិនដល់ពួកគេ
ហើយអ្នកទាំងនោះនឹងមិនគួរឲ្យមានការបោះបង្គោល
នឹងនាំឲ្យយើងដោយសូបិនក្នុងក្រុងយើង។»

«ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ចូរស្តាប់ពាក្យរបស់យើងឥឡូវនេះ៖
បើមានហោរាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា យើង គឺព្រះយេស៊ូ
នឹងសម្តែងដៃអង្គុយយើងឲ្យគេស្គាល់ក្នុងនិមិត្ត
ហើយនឹងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គេក្នុងសូបិន។» ជនគណនា 12:5។

យ៉ាកុបបាននិយាយថា

«ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំក្នុងសូបិនមួយ។
លោកុបុបត្តិ 31:2។ «ហើយព្រះបានយាងមកកាន់ឡាន ជាជនស៊ី
ក្នុងសូបិននៃពេលយប់»។ លោកុបុបត្តិ 31:2។ ចូរអានសូបិនរបស់យ៉ូសែប នៅក្នុង
លោកុបុបត្តិ 37:5-9 ហើយបន្ទាប់មករឿងដ៏គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍អំពីការសម្រេចនៃ
សូបិនទាំងនោះនៃស្រុកអេស៊ីប។

«នៅក្នុងអេស៊ីប ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកដល់សាឡាម៉ូនក្នុងសូបិនមួយនៃពេលយប់»។ ១
ពង្សាវតារកុសត្រ ៣:៥។ រូបសំណាកដ៏ធំ និងសំខាន់នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូកទី២

គួរមានបុរាណមកក្នុងសុបិនមួយ ហើយក៏មានសក្ខីបួន ផងដែរ នៃពួកទី៧។
នៅពេលហង្សខ្ពស់រំលឹកបំផុតព្រះអង្គគង់នៅទីនោះ
យ៉ូសែបគួរមានក្នុងសុបិនមួយឲ្យយកគ្រឿងទៅកាន់អស៊ីប។ ម៉ាថាយ ២:១៣។

«ហើយនៅក្នុងចុងចុងក្រោយបង្អស់ នឹងកើតមានឡើង
ដូចព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
យើងនឹងចាក់បង្ការពីព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងមកលើមនុស្សគ្រប់រូប ហើយកូនបុរស
នឹងកូនស៊ីរបស់អ្នកកាលគ្មាននឹងចូលដៃទំនាយ
ព្រមទាំងយុវជនរបស់អ្នកកាលគ្មាននឹងយើងនិមិត្ត
ហើយមនុស្សចាស់របស់អ្នកកាលគ្មាននឹងយល់សប្បុរស»។ កិច្ចការ 2:17។

«អំណោយទាននៃការព្យាករណ៍ តាមរយៈសុបិន និងនិមិត្ត
គឺនៅទីនេះជាផលផ្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច ហើយនៅគ្រប់ក្នុងក្រោយ
គួរមានសម្បជញ្ញ័យឡើងយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្កើតជាទិសមុខម្ចាស់មួយ។ វាគឺជាអំណោយ
ទានមួយក្នុងចំណោមអំណោយទានទាំងឡាយរបស់ក្រុមជំនុំដំណឹងល្អ។»

«ហើយទ្រង់មានបុរាណឲ្យខ្លះជាសាវ័ក; ខ្លះជាព្យាករណ៍;
ខ្លះជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ; ហើយខ្លះជាគ្រូគង់វាល និងជាគ្រូបង្រៀន;
ដើម្បីឲ្យពួកបរិសុទ្ធបានគ្រប់លក្ខខណ្ឌ សម្រាប់កិច្ចការនៃការបម្រើ
និងសម្រាប់ការស្តាប់បន្ទូលកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ»។ អភេស្វេរ ៤:១១, ១២។

«ហើយព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងអ្នកខ្លះនៅក្នុងពួកជំនុំ ជាមុនដំបូងជាសាវ័ក
បន្ទាប់មកជា ហោរា ជាដើម»។ ១ កូរិនថូស ៧:២៨។

«កុំមើលងាយការព្យាករណ៍ឡើយ»។ ១ ថេស្លូណូនីច ៥:២០។ សូមមើលផងដែរ កិច្ចការ
១៣:១; ២១:៩; រ៉ូម ១២:៦; ១ កូរិនថូស ១៤:១, ២៤, ៣៩។ ពួកហោរា ឬការព្យាករណ៍
គឺសម្រាប់ការកសាងសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ;
ហើយគ្មានភស្តុតាងណាមួយដែលអាចយកមកបង្ហាញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានថា
ពួកគេត្រូវបញ្ចូលបំប៉នពេលដែលពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ គ្រូគង់វាល និងគ្រូបង្រៀន
គួរបញ្ចូលបំប៉ននោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកជំនាញនិយាយថា «មាននិមិត្ត
និងសុបិនក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមជាច្រើនណាស់
រហូតឲ្យមិនអាចមានទំនុកចិត្តលើអ្វីបុរាណនោះបានទេ»។ នេះជាការពិត
ដែលតាំងមានរបស់ក្នុងបន្ទប់របស់វា។ វាតែងតែមានពួកហោរាក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម;
ហើយពិតប្រាកដណាស់ យើងអាចរំពឹងថាមានពួកគេនៅពេលនេះ
ក្នុងម៉ោងចុងក្រោយនៃការបោះបញ្ចេញឆ្នោត និងជ័យជម្នះរបស់វា។
អស់អ្នកដែលបដិសេធការបើកសម្បជញ្ញ័យដ៏ពិសេសបែបនេះ
ដោយព្រោះមានរបស់ក្នុងបន្ទប់ នោះក៏អាចទៅឆ្ងាយបន្តិចទៀតដោយសមគួរ
ហើយបដិសេធថា ព្រះមិនដែលបើកសម្បជញ្ញ័យដ៏អង្គុយដល់មនុស្សតាមរយៈសុបិន
ឬនិមិត្តឡើយ ពីព្រោះរបស់ក្នុងបន្ទប់តែងតែមានជានិច្ច។

«សុបិន្ត និងនិមិត្តជាមធ្យោបាយដ៏ល្អនៃព្រះបាទសម្បជញ្ញ័យដ៏អង្គុយដល់មនុស្ស។
តាមរយៈមធ្យោបាយនេះ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដល់ពួកហោរា; ទ្រង់មានដាក់អំណោយ
ទាននៃការព្យាករណ៍ក្នុងចំណោមអំណោយទានទាំងឡាយនៃក្រុមជំនុំដំណឹងល្អ
ហើយបានចាត់សុបិន្ត និងនិមិត្តជាមួយនឹងទិសមុខដទៃទៀតនៃ
«ចុងចុងក្រោយ»។ អាម៉ូនេ។»

«គោលបំណងរបស់ខ្ញុំក្នុងសច្ចកុដិសម្បត្តិខាងលើ
គឺដើម្បីដកចេញនូវការជំទាស់ទាំងឡាយតាមរបៀបសុរាបតាមព្រះគម្ពីរ
ហើយរៀបចំគំនិតរបស់អ្នកអានសម្រាប់អ្វីដែលត្រូវបាននិយាយ។ James White, Brother
Miller's Dream, 1-3.

ស៊ុបិនទីពីររបស់ William Miller

«ខ្ញុំយល់សប្បុរសចិត្តថា ព្រះជាម្ចាស់ ដោយព្រះហស្តគម្ពីរដែលមិនអាចមើលឃើញ
បានផ្សព្វផ្សាយដល់បុរសអប់រំមួយដែលបានឃើញយ៉ាងវិចិត្រ បុរសដែលបានដឹងអំពី
ទីនឹងនិងបណ្តុះបណ្តាលដោយបុរសមួយអង្គ ផ្សព្វផ្សាយដោយប្រើប្រាស់ ហើយបង្កប់គុណធម៌យ៉ាងវិចិត្រ។
ជាមួយបុរសអប់រំនោះ មានកូនស្រីមួយនាក់ជាប់មកផង។ ខ្ញុំក៏យកកូនស្រីនោះមកលាម
ហើយប្រើកប្បដានអប់រំនោះចេញ; ពេលនោះ ដោយសច្ចកុដិសម្បត្តិ
និងការគ្រប់គ្រងដ៏អស្ចារ្យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានឃើញថា
វាពោរពេញដោយគំនិតអស្ចារ្យអំពីការគ្រប់គ្រង និងគ្រប់ទំហំ ពេញ តុល្យភាពមានតម្លៃ
និងកាកសំណល់និងប្រាក់គ្រប់ខ្នាត និងគ្រប់តម្លៃ
ដែលបានរៀបចំយ៉ាងស្រស់ស្អាតតាមទីកន្លែងនីមួយៗរបស់វាក្នុងបុរសអប់រំនោះ;
ហើយនៅក្នុងការរៀបចំដូចនោះ ពួកវាបានបញ្ចេញពន្លឺ និងសិរីល្អ
ដែលមានសមភាពបានត្រឹមត្រូវអាទិត្យប៉ុណ្ណោះ។»

ខ្ញុំបានគិតថា វាមិនមែនជាការពិតច្បាស់របស់ខ្ញុំទេ
ដែលត្រូវរីករាយនឹងទិដ្ឋភាពដ៏អស្ចារ្យនេះតែម្តង
ទោះបីជាវិចិត្ររបស់ខ្ញុំពោរពេញដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំងចំពោះភាពភ័យចិត្តបាច
ស្ថេរភាព និងតម្លៃនៃអ្វីៗដែលមាននៅក្នុងនោះក៏ដោយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ
ខ្ញុំបានដាក់វាលើតុកណ្តាលក្នុងបន្ទប់របស់ខ្ញុំ ហើយបានផ្តល់ឱកាសដ៏ល្អថា
អស់អ្នកណាដែលមានបំណងអាចមកមើលទិដ្ឋភាពដ៏រុងរឿង និងភ័យចិត្តបាចបំផុត
ដែលមនុស្សស្រីបានឃើញក្នុងជីវិតនេះ។

«មនុស្សជាច្រើនបានចាប់ផ្តើមចូលមក ដំបូងមានតិចបន្តិច
ប៉ុន្តែក៏កើនឡើងរហូតដល់ជាហូររងរាល់មនុស្ស។
នៅពេលដែលពួកគេបានមើលចូលទៅក្នុងបុរសអប់រំដំបូង ពួកគេនឹងមានការអស្ចារ្យ
ហើយស្រវឹងដោយអំណរ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកទស្សនានាកើនឡើង
មនុស្សគ្រប់គ្នាចាប់ផ្តើមរំខានដល់គំនិតអស្ចារ្យ ដោយយកវាចេញពីបុរសអប់រំ
ហើយហាចសាយវាងវាទៅលើគ្នា។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមគិតថា ម្ចាស់វាបានទាមទារបុរសអប់រំ
និងគំនិតអស្ចារ្យពីខ្ញុំ; ហើយបើខ្ញុំអនុញ្ញាតឱ្យពួកវាគ្រប់គ្រងហាចសាយ
ខ្ញុំនឹងមិនអាចដាក់ពួកវាឱ្យឡប់ទៅកន្លែងរបស់វាទៅក្នុងបុរសអប់រំ
ដូចពីមុនបានឡើយ; ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា
ខ្ញុំនឹងមិនអាចប្រឈមមុខនឹងការទទួលខុសត្រូវនោះបានទេ
ពីព្រោះវាជឿជាក់ខ្លាំងណាស់។ បន្ទាប់មក
ខ្ញុំចាប់ផ្តើមអង្វរដល់មនុស្សទាំងនោះកុំឱ្យប៉ះពាល់វា ហើយកុំយកវាចេញពីបុរសអប់រំ;
ប៉ុន្តែ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំអង្វរច្រើនប៉ុណ្ណា ពួកគេក៏កាន់តែហាចសាយច្រើនប៉ុណ្ណោះ;
ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេហាក់ដូចជាហាចសាយវាងទាំងបន្ទប់ លើកម្រាលឥដ្ឋ
និងលើគ្រប់គ្រឿងសង្ហារឹមនៅក្នុងបន្ទប់។»

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញថា ក្នុងចំណោមតុល្យភាព និងកាកសំណល់ទាំងឡាយនោះ
ពួកគេបានហាចសាយចំពោះតុល្យភាពដែលក្នុងក្រុមហ៊ុន
និងកាកសំណល់ដែលក្នុងក្រុមហ៊ុនជាចំនួនរាប់មិនអស់។

ខ្ញុំមានកំហឹងយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអាកប្បកិរិយាទាបថ្នាក់
និងការអាក្រក់របស់ពួកគេ ហើយមានសុតិបន្ទទោស
និងសុតិគិះដៀលពួកគេពីព្រោះការនោះ; ប៉ុន្តែ
កាលណាខ្ញុំស្ថិតិបន្ទទោសកាន់តែច្រើន ពួកគេក៏ហែចសាច់ចោលគុប្បងក្នុងក្រុម
និងកាកក្នុងក្រុមចូលក្នុងចំណោមគុប្បងពិតកាន់តែច្រើនដែរ។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏កើតមានការខឹងសម្បោននៅក្នុងព្រលឹងខាងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ
ហើយចាប់ផ្តើមប្រើកម្លាំងខាងសាច់ឈាម ដើម្បីបញ្ចេញពួកគេចេញពីបន្ទប់;
ប៉ុន្តែ ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងបញ្ចេញមុនាក់មួយចេញទៅ នោះមានបីនាក់ទៀតចូលមក
ហើយនាំយកឆ្នួល កម្មវិធីចេញ និងខ្សែ ព្រមទាំងសំរាមគ្រប់បែបយ៉ាងចូលមកផង
ដល់ចុះនាក់ពួកវាគ្រប់ដណ្តប់អលង្ការពិត ពេជ្រ និងកាកទាំងអស់
រហូតដល់មើលមិនឃើញទៀតឡើយ។ ពួកគេក៏ហែចសាច់ចោលរបស់ខ្ញុំជាកំណាចៗ
ហើយបោះខ្ញុំចាក់ខ្ញុំចោលក្នុងកន្លែងសំរាមនោះ។ ខ្ញុំគិតថា
គ្មានមនុស្សណាម្នាក់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទុក្ខព្រួយ ឬកំហឹងរបស់ខ្ញុំឡើយ។
ខ្ញុំក៏ហាក់ទឹកចិត្ត និងអស់សង្ឃឹមទាំងស្រុង រួចអង្គុយចុះ ហើយយំ។»

«កាលខ្ញុំកំពុងយំស្រោក និងកាន់ទុក្ខខ្លាំងដោយសារការហាក់បង់ដៃ
និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្ញុំដូចនោះ ខ្ញុំក៏នឹកចាំដល់ព្រះ
ហើយអធិស្ឋានដោយអស់ពីចិត្ត សូមឲ្យទ្រង់ចាត់ជំនួយមកខ្ញុំ។ ភូមាមនោះ
ទ្រង់បើកឡើង ហើយប្រសូត្រីនាក់បានចូលមកក្នុងបន្ទប់
ខណៈដែលមនុស្សទាំងអស់បានចេញពីបន្ទប់នោះ;
រួចគាត់កាន់ច្បាស់បោសជូលមួយនៃក្នុងដៃ ក៏បើកបង្អួចទាំងឡាយ
ហើយចាប់ផ្តើមបោសយកឆ្នួល និងសំរាមចេញពីបន្ទប់។»

«ខ្ញុំបានអង្វរទ្រង់ឲ្យទ្រង់អត់ធុមក់ទុកសិន ព្រោះមានគំរឿងអលង្ការដ៏មានតម្លៃ
មួយចំនួនរាយប៉ាយនៅកណ្តាលគំនរសំណល់ខូចខាតនោះ។»

ទ្រង់បានមានបន្ទូលមកខ្ញុំឲ្យ «កុំខ្លាច» ពីព្រោះទ្រង់នឹង «ថែរក្សាពួកគេ»។

បន្ទាប់មក ខណៈដែលគាត់កំពុងបោសសម្អាតឆ្នួល និងសំរាម គុប្បងក្នុងក្រុម
និងកាកក្នុងក្រុមទាំងអស់ បានហើរឡើង ហើយចេញតាមបង្អួចដូចជាពាក្យ
ហើយខ្យល់បានបក់នាំវាទៅឆ្ងាយ។ ក្នុងភាពអ៊ូអរ ខ្ញុំបានបិទភ្នែកមួយភ្លែត;
នៅពេលខ្ញុំបើកវិញ សំរាមទាំងអស់បានហាក់អស់។ គុប្បងដ៏មានតម្លៃ ពេជ្រ
និងកាកមាសកាកប្រាក់ បានរាយប៉ាយយ៉ាងសម្បូរបែបពេញទាំងបន្ទប់។

«បន្ទាប់មក គាត់បានដាក់ប្រអប់មួយលើក្តី ដល់ជំងង
និងស្រស់ស្អាតជាងប្រអប់មុនយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានប្រមូលគំរឿងអលង្ការ ពេជ្រ
និងកាកទាំងឡាយដោយគ្រាប់ដៃ រួចបោះវាចូលទៅក្នុងប្រអប់នោះ
រហូតដល់មិនសល់មួយឡើយ ទោះបីពេជ្រខ្លះមិនធំជាងចុងមុជ្ឈលក៍ដោយ។»

«បន្ទាប់មក គាត់បានហៅខ្ញុំឲ្យ “មក ហើយមើល”»។

«ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលចូលទៅក្នុងហិបនោះ
ប៉ុន្តែភ្នែករបស់ខ្ញុំរកឃើញតែនូវភាពនោះផ្សេងទៀតក្នុងភូមិសាស្ត្រ។
វាបានភ្លឺរលោងដោយសិរីរុងរឿងដប់ដល់សភាពដ៏មរតករបស់វា។ ខ្ញុំគិតថា
វាបានលាងសម្អាតក្នុងខ្សែដងរបស់មនុស្សសម្រាប់កំរិតនោះ
ដល់បានកម្រិតវាចោល ហើយជានិច្ចក្នុងជួរដី។

វាក្យវាសនារៀបចំដោយលំដាប់ដ៏ស្រស់ស្អាតនៅក្នុងអធិប្បន្ញ
នីមួយៗសូមកុំភ័យខ្លាចនូវការបំប្លែងខ្លួន ដោយមានសុភមង្គលវិញ្ញាណមួយនៃការខិតខំរបស់បុរសដែលបានបោះវាទៅក្នុងនោះឡើយ។
ឧក្រិដ្ឋបានសរសេរឡើងដោយអំណរយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់
ហើយសំឡេងសូរកែននោះបានដាស់ឧក្រិដ្ឋឱ្យភ្ញាក់ឡើង»។ Early Writings, 81–83.

ជើងកំណត់សម្គាល់របស់ James White

«បុរស» នេះកំណត់ឱ្យសង្ខេបក្នុងពិភពដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះគម្ពីរ
ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង
ដែលបានប្រទានដល់បងប្អូន មីលឈី ឱ្យប្រកាសផ្សាយទៅកាន់លោកិយ។

«សំនេរដែលគ្រប់គ្រងនោះ» គឺជាវិធីរបស់គាត់ក្នុងការបកស្រាយព្រះបន្ទូលទំនាយ—បុរស
រៀបចំរៀបចំបទគម្ពីរនិងបទគម្ពីរ—ព្រះគម្ពីរជាអ្នកបកស្រាយខ្លួនវាផ្ទាល់។
ដោយសារនេះ បងមីលឈីបានបើក «ហិប»
ឬសច្ចក្រឹតដ៏អស្ចារ្យអំពីការយាងមកវិញ ដល់ពិភពលោក។

«បុរសជនបានចាប់ផ្តើមមកជុំគ្នា ដំបូងមានចំនួនតិច
ប៉ុន្តែក៏បានឡើងដល់ជាហូរហៀងមនុស្សមួយ»។
នៅពេលដំបូងដែលគោលលទ្ធផលអំពីការយាងមកវិញរបស់បុរស Miller
និងមនុស្សសង្ឃឹមទៀតត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ វាមានឥទ្ធិពលគិតគូរឡើងវិញ
ហើយមានមនុស្សសង្ឃឹមច្រើនដែលបានដាស់ឱ្យភ្ញាក់ឡើងដោយសារវា;
ប៉ុន្តែចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ឆ្នាំ 1844 នៅទីណាក៏ដោយដែលវាក្យវាសនាបុរស
សហគមន៍ទាំងមូលក្រុមប្រឹក្សាឡើង។

«គួរឱ្យអរគុណ តុប្បងពេជ្រ ជាដើម» ដែលមាន “គ្រប់បុរសទេ និងគ្រប់ទំហំ” ហើយ
“ក្រុមប្រឹក្សារៀបចំយ៉ាងស្រស់ស្អាតនៅទីកន្លែងរៀងៗខ្លួនក្នុងបុរស» នោះ
កំណត់ឱ្យក្នុងចំណោមព្រះ [Malachi 3:17,] មកពីគ្រប់ក្រុមជំនុំទាំងអស់
និងពីសុទ្ធិតែគ្រប់បុរស: និងគ្រប់សុចានភាពនៃវិភិត
ដែលបានទទួលសច្ចក្រឹតដ៏ជំនឿអំពីការយាងមកវិញ ហើយក្រុមប្រឹក្សាឡើងវិញថា
បានឈរយ៉ាងក្រៃលែងនៅតាមទីកន្លែងរៀងៗខ្លួន
ក្នុងបុព្វហេតុបរិសុទ្ធនៃសច្ចក្រឹត។ នៅពេលដែលកំពុងដើរតាមលំដាប់នេះ
មុនគ្រប់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាគពុទ្ធិច្បាប់របស់ខ្លួន
ហើយដើរដោយចិត្តទុកដាក់ទៅកាន់ភាពនៅចំពោះព្រះ “ពួកគេបានឆ្ងល់បញ្ចាំងពន្លឺ
និងសិរីល្អ” ទៅដល់លោកិយ
ដែលមានសមភាពតែប៉ុណ្ណោះនឹងក្រុមជំនុំនៅក្នុងសម័យសាវក។ សារនោះ
[Revelation 14:6, 7] បានចេញទៅ ដូចជានៅលើស្ថាបនាខ្មែរ
ហើយសច្ចក្រឹតអញ្ជើញថា “ចូរមក ដុបិតគ្រប់ការទាំងអស់បានគ្រប់រៀងរាល់” [Luke
14:17.] បានសាយភាយទៅដោយអំណាច និងបុរសិទ្ធភាព។»

«នៅពេលដែលទេវតាហោះហើរ [រិវរណៈ 14:6, 7.]
បានចាប់ផ្តើមប្រកាសដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជាតិច្បាប់ជាលើកដំបូងថា “ចូរខ្ពលាចព្រះ
ហើយថ្ងៃសិរីល្អដល់ទ្រង់ ដុបិតម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ” មនុស្ស
ជាច្រើនបានសរសេរអំពីការយាងមកវិញដោយសារការទស្សន៍ទាយអំពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ
និងការស្តារឡើងវិញ ប៉ុន្តែក៏រោយមកបានប្រឆាំង ចំអក
និងស្តីចងចាំអស់សច្ចក្រឹត

ដដែលមួយរយៈខ្លីមុននេះបានបំពេញពួកគេដោយអំណរ។
ពួកគេបានផ្ទុះឡើងវិញដោយអំណរមានតម្លៃក្នុងទុក្ខខ្មាំងហេតុ
ហើយត្រូវបានបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ។ នេះនាំយើងមកដល់រដូវសុលិកល្បិចៗនៃឆ្នាំ 1844
នៅពេលដែលសម័យនៃការខ្ចាត់ខ្ចាយបានចាប់ផ្តើម។ ចូរកត់សម្គាល់ចំណុចនេះ៖
គឺពួកអ្នកដដែលផ្តល់ "ស្រកែអំណរ" នោះហើយ
ដដែលបានផ្ទុះឡើងវិញដោយអំណរមានតម្លៃក្នុងទុក្ខខ្មាំងហេតុ
ហើយត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ។ ហើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
គ្មាននរណាដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយហ្នឹងច្រើន និងនាំពួកគេចេញពីផ្ទះយ៉ាងមានបុរ
សិទ្ធភាពដូចពួកអ្នកដដែលផ្តល់បុរកាសសច្ចេកទេស
ហើយបានអរសបុរកាសក្នុងសច្ចេកទេសនោះទេ
ប៉ុន្តែតែត្រូវបានមកបានបដិសេធព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះ និងការសម្រេចនៃព្រះបន្ទូលទំនាយ
នៃក្រុងក្នុងបទពិសោធន៍អំពីការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើងកាលកន្លងមក
»។

«សក្ខីភាពរបស់បងប្អូន Miller អស់រយៈពេលជាច្រើនខែ បន្ទាប់ពីសម្រកែអំណរ
ក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1844 គឺថា ទ្វារបានបិទហើយ ហើយថា ចលនាការយាងមកវិញ
គឺជាការសម្រេចនៃព្រះបន្ទូលទំនាយ ហើយថា
យើងបានត្រឹមត្រូវក្នុងការប្រកាសអំពីពេលវេលា។ បន្ទាប់មក
គាត់បានទទួលបានបងប្អូនរបស់គាត់ តាមរយៈ Advent Herald ឲ្យកាន់ខ្ជាប់ឲ្យមាំមួន
ឲ្យអត់ធ្មត់ ហើយកុំឲ្យអ្វីរំខាននឹងគុណនៃវិញ្ញាណមកឡើយ;
ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងឆាប់ៗនេះ បង្ហាញថាពួកគេត្រឹមត្រូវ
ដោយសារការប្រកាសអំពីពេលវេលា។ ដោយវិធីនេះ
គាត់បានអង្វរសុំជំនួសអំពីការទាំងឡាយ ខណៈដែលគាត់មានអារម្មណ៍ពី
"ការទទួលខុសត្រូវ" របស់គាត់ចំពោះពួកគេ ហើយថា "វានឹងជំនួសបើណាស់"។»

«តុប្បងក្នុងដៃកុលាយ និងកាក់ក្នុងដៃបន្ទប់»
ដដែលត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយនៅក្នុងចំណោមរបស់ពិតប្រាកដ
នោះយ៉ាងច្បាស់បង្ហាញពីអ្នកប្រចាំកុលាយ ឬ «កូនចម្កលកែ» [ហូសេ 5:7។]
ចាប់តាំងពីទ្វារត្រូវបានបិទនៅឆ្នាំ 1844។

«ប្រអប់ទីពីរ "ដដែលជំងឺ និងស្រស់ស្អាតជាងប្រអប់មុនជាច្រើន" ដដែលក្នុងនោះ
"តុប្បង" "ពេជ្រ" និង "កាក់" ដដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ត្រូវបានប្រមូលមកវិញ
នោះតំណាងឲ្យរាល់ទូលំទូលាយនៃសច្ចេកទេសពិតបច្ចុប្បន្នដ៏មានជីវិត
ដដែលហ្នឹងច្រើនដដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយនឹងត្រូវបានប្រមូលមកក្នុងវា គឺទាំង 144,000
នាក់ ដោយពួកគេទាំងអស់មានត្រូវព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។
មិនមានពេជ្រដ៏មានតម្លៃណាមួយត្រូវបានទុកឲ្យនៅក្នុងសច្ចេកទេសដ៏ត្រឡប់ឡើយ។
ទោះបីមានខ្លះៗ "មិនជំងឺចុងមុជុល" ក៏ដោយ ក៏ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានមើលរំលង
ហើយមិនត្រូវបានទុកចោលនៅក្នុងថ្នល់នៃនេះ
ដដែលព្រះកំពុងប្រមូលតុប្បងរបស់ទ្រង់ឡើយ។ [Malachi 3:16-18.]
ទ្រង់អាចចាត់ទុករបស់ទ្រង់ ហើយបញ្ចប់បញ្ចូលពួកគេចេញទៅ
ដូចដដែលទ្រង់បាននាំលោក Lot ចេញពីក្នុង Sodom ដដែល។
"ព្រះអម្ចាស់នឹងផ្ទុះចេញពីការមួយយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅលើផែនដីនេះ"។
"ទ្រង់នឹងបញ្ចប់វាឲ្យខ្លីក្នុងសច្ចេកទេសសុចរិត"។ សូមមើល Romans 9:28។»

«ផ្លូវ និងកម្មវិធីចេញទៅ ខុសគ្នា និងសំរាប់គ្រប់បែបយ៉ាង» តំណាងឲ្យកំហុសផ្សេងៗ និងជាច្បាប់នៃ

ដល់គ្រូបង្រៀននាំចូលមកក្នុងចំណោមអ្នកដទៃលើការយាងមកលើកទីពីរ តាំងពីដូរស្លឹកឈើជ្រុះ ឆ្នាំ 1844 មក។ នៅទីនេះ ខ្ញុំនឹងលើកយកខ្លួនខ្លួនកែប្រែទាំងនោះមកពិចារណា។

«១. ទស្សនៈដល់ “អ្នកកងរាង” ខ្លួនខ្លួនប្រកាន់យ៉ាងអ្នកអាងភ្នំមាម បន្ទាប់ពីបានប្រកាសសម្រក់អធ្យាស្រ័យ គឺថា អំណាចរំលាយចិត្តក្នុងសម្បូរបែប និងគ្រួសារឲ្យគោរពក្រោតខ្លាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដល់បានអមជាមួយនឹងចលនាខ្មៅបំផុត គ្រាន់តែជាតំណាងនៃមន្ត្រីប៉ុណ្ណោះ។ George Storrs ស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដទៃដែលបានប្រកាន់ទស្សនៈនេះ។ សូមមើលសំណេរបស់គាត់នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនឆ្នាំ 1844 ក្នុង Midnight Cry ដែលនៅពេលនោះបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅទីក្រុង New York។ J. V. Himes នៅសន្និសីទ Albany ក្នុងរដូវនិទាឃរដូវ ឆ្នាំ 1845 បាននិយាយថា ចលនាខ្មៅបំផុតនៃមន្ត្រីប៉ុណ្ណោះនេះមិនមែនជាមន្ត្រីប៉ុណ្ណោះទេ។ ខ្ញុំបានទទួលដំណឹងនេះពីមនុស្សម្នាក់ដែលមានវត្តមាននៅទីនោះ ហើយបានឮពាក្យសម្តីនោះផ្ទាល់។ អ្នកផ្សេងៗទៀតដែលបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងសម្បូរបែបខ្មៅបំផុត ក្រោយមកបានប្រកាសថា ចលនានោះជាកិច្ចការរបស់អារក្ស។ ការចាត់ទុកកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាជាកិច្ចការរបស់អារក្ស ក្នុងសម័យព្រះអង្គគង់នៅលើផែនដី គឺជាការប្រមាថព្រះ ហើយឥឡូវនេះក៏ជាការប្រមាថព្រះដែរ។»

«២. ការសាកល្បងជាច្រើនអំពីពេលវេលាជាក់លាក់។ ចាប់តាំងពី ២៣០០ ឆ្នាំមុនបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844 មក មានពេលវេលាជាច្រើនគ្រូបង្រៀនកំណត់ឡើងដោយបុគ្គលផ្សេងៗ សម្រាប់ការបញ្ចប់របស់វា។ ក្នុងការផ្ទៀងផ្ទាត់នេះ ពួកគេបានដកចេញនូវ “សញ្ញាសម្គាល់ពុំដទៃ” ហើយបានបោះសូរម្តងទៀតនៃការពង្រីក និងសង្គមដ៏ស្រស់ស្អាតដែលបានយាងមកទាំងមូល។»

«៣. វិញ្ញាណនិយម ជាមួយនឹងសច្ចក្តីសុរម្យសុរម្យ និងការលើសលប់ទាំងអស់របស់វា លុបចោលនេះរបស់អារក្ស ដល់បានបង្កើតការងារដ៏គួរឲ្យរន្ធត់នៃសច្ចក្តីសុរម្យ គ្រូបង្រៀនតំណាងយ៉ាងសមស្របបំផុតដោយ “កម្មវិធីចេញទៅ” និង “សំរាប់គ្រប់បុគ្គល”។ មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានផ្អាកកិច្ចការវិញ្ញាណនិយម បានទទួល សុគាល់សច្ចក្តីពិតអំពីបទពិសោធន៍នៃការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើងកាលពី មុន ហើយដោយសារហេតុការណ៍នេះ មនុស្សជាច្រើនគ្រូបង្រៀនឲ្យដឹងថា វិញ្ញាណនិយម គឺជាផលធម្មជាតិនៃការជឿថា ព្រះបានដឹកនាំចលនាដ៏អស្ចារ្យអំពីការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងឆ្នាំ 1843 និង 1844។ ពេត្រូវ ក្នុងការនិយាយអំពីអ្នកទាំងឡាយដល់នឹង “នាំចូលសាសនាខ្ពស់គង់លើនាវាទៅដល់សច្ចក្តីនាស សូមបើកប្រសិទ្ធព្រះអម្ចាស់ដល់បានលោះពួកគេ” បានមានប្រសាសន៍ថា “ដោយសារពួកគេ ផ្តល់នូវសច្ចក្តីពិត និងគ្រូគន្លឹះនិយាយអាក្រក់ពី”។»

«៤. លោក ស៍. ស៍. ស្តេន ដល់អះអាងខ្លួនថា “អលើយ៉ា ពុយាការី” បុរសនេះ ក្នុងដំណើរជីវិតដ៏ចម្បងកែ និងពង្រីករបស់ខ្លួន

ក៏បានសម្រេចក្នុងការទិញរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចការនៃសេចក្តីសុំលាបនេះដែរ ហើយដំណើរ
របស់គាត់មាននិរន្តរភាពនាំឲ្យទីតាំងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ពួកបរិសុទ្ធជនដែលកំពុងរង់ចាំ
ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរឲ្យហាត់បង់កិត្តិយស នៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកយើងសូមទោះត្រង់ជាច្រើន។

«ចំពោះបញ្ញត្តិកែប្រែទាំងនេះ ខ្ញុំអាចបន្ថែមច្រើនទៀតបាន ដូចជា
“មួយពាន់ឆ្នាំ” នៅក្នុងវិវរណៈ 20:4, 7 ដដែលស្ថិតនៅក្នុងអតីតកាល 144,000 នាក់
នៅក្នុងវិវរណៈ 7:4; 14:1 ពួកអ្នកដទៃ “បានរស់ឡើងវិញ ហើយចេញមកពីផ្ទះ”
បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ពួកគេសុទ្ធ គោលលទ្ធផលមិនផ្លាស់ប្តូរ
គោលលទ្ធផលស្តីពីការបំផ្លាញទារកៗ ។ល។ ។ល។»

«កំហុសទាំងនេះត្រូវបានផ្តល់ឲ្យយ៉ាងស្រស់ស្អាតព្រមទាំង
ហើយត្រូវបានជំរុញដាក់លើក្បួនច្បាប់ដ៏ល្អកំពុងរង់ចាំ ដល់ចំណុចនេះ នៅពេលបងប្អូន
Miller បានស្ថិតនៅទីនោះ គួរឱ្យអរគុណពិតប្រាកដ “បិទបាំងមិនឲ្យឃើញ” ហើយពួក
បន្ទូលរបស់ហោរាក៏អាចយកមកអនុវត្តបាន—“ហើយការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានបង្កើតឡើង
ក្រោយ ហើយយុគគ្រិស្តម័យនៃសតវត្សរ៍” ជាដើម ជាដើម។ សូមមើល អសោយ 59:14។
នៅក្នុងនោះ មិនមានកាលតែអាជ្ញាធរណាមួយនៅក្នុងបុរសដែលគាំទ្របុព្វហេតុនៃ
សេចក្តីពិតសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្នឡើយ។ The Day-Dawn
គឺជាសារព័ត៌មានចុងក្រោយដែលការពារជំហរពិតរបស់យើងក្នុង ប៉ុន្តែវាបានហាត់បង់ដ៏
ត្រឹមត្រូវហើយជាច្រើនខ្សែពេលព្រះអម្ចាស់ប្រទានស្ថិតនៅដល់ Bro. Miller;
ហើយនៅក្នុងការស្និទ្ធស្នាលក្រោយមុនសុំលាបរបស់វា
វាបានចង្អុលបង្ហាញពួកបរិសុទ្ធជនដែលនឿយហត់
និងដកដង្ហើមឆ្ងល់នៃមរណភាពនៅឆ្នាំ 1877
ដដែលនៅពេលនោះនៅឆ្ងាយទៅមុខសាមសិបឆ្នាំ
ថាជាពេលនៃការរំលោភបំពានរបស់ពួកគេ។ អាណាស់! អាណាស់!
មិនគួរឲ្យឆ្ងល់ឡើយដែលបងប្អូន Miller ក្នុងស្ថិតិរបស់គាត់ “អង្គុយចុះហើយយំ”
ពីព្រោះសភាពការណ៍ដ៏គួរឲ្យសោកសៅនេះ។»

«បងប្អូន Miller បានបិទភ្នែករបស់គាត់ក្នុងសេចក្តីសុំលាប នៅថ្ងៃទី 22 ខែធ្នូ
ឆ្នាំ 1849 ដដែលបានបំពេញក្នុងដួចត្រង់នេះក្នុងស្ថិតិរបស់គាត់ថា
“ក្នុងការចលាចល ខ្ញុំបានបិទភ្នែករបស់ខ្ញុំមួយភ្លែត”។
ការបំពេញយ៉ាងអស្ចារ្យនេះច្បាស់លាស់ណាស់
ដល់ចំណុចគុណនិរន្តរភាពនិងខកខានមិនឃើញ។»

«ហិប» នេះ តំណាងឲ្យសេចក្តីពិតអំពីការយាងមកវិញ ដដែលបងប្អូន Miller
បានប្រកាសដល់លោកិយ
ដូចដែលបានកំណត់ទុកក្នុងប្រែប្រួលដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់។ [ម៉ាថាយ 25:1–11.]
ជាដំបូង គឺពេលលោក ឆ្នាំ 1843; ជាទីពីរ គឺរយៈពេលពន្យារ; ជាទីបី គឺសម្រក់អធ្យាគួរ
នៅខែទីបួន ឆ្នាំ 1844; ហើយជាទីបួន គឺទ្វារបិទ។
គុណនិរន្តរភាពនៃការអានកាលតែអំពីការយាងមកវិញលើកទីពីរ តាំងពីឆ្នាំ
1843 មក នឹងបដិសេធថា បងប្អូន Miller
បានគាំទ្រចំណុចសំខាន់ទាំងបួននេះក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការយាងមកវិញឡើយ។
ប្រព័ន្ធជនសេចក្តីពិតដ៏សមស្របនេះ ឬ «ហិប» នេះ ត្រូវបានហៅកាត់ជាបំណកៗ
ហើយខ្មោចខ្មោចនៅក្នុងគំនិតសម្រាប់
ដោយពួកអ្នកដទៃដែលបានបដិសេធបទពិសោធន៍របស់ខ្លួនឯង
ហើយបានបដិសេធសេចក្តីពិតទាំងនោះឯង ដដែលពួកគេរួមជាមួយបងប្អូន Miller

មានបុរោហិតដល់លោកិយយ៉ាងក្រលាហានមិនញញើត។

«ពលេនោះ កុម្មជំនុំនឹងបរិសុទ្ធច ហើយ “ឥតមានកំហុសនៅចំពោះបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ”
ដោយមានសារភាពអំពីសច្ចុភូតខុសឆ្គង កំហុស និងអំពើហិង្សាទាំងអស់របស់ខ្លួន
ហើយដោយមានឱ្យឈាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទលាងសម្អាត និងលុបបំបាត់វាចេញ ពួកគេនឹង
“ឥតមានសុភមង្គលឡាក់ ឬជួរ ឬអ្វីណាមួយដូចនោះឡើយ”។ ពលេនោះ
ពួកគេនឹងភ័យចង្អាតដោយ “សិរីល្អអស់ដល់សិរីល្អអស់របស់ពួកគេ”»។
JAMES WHITE Oswego, May, 1850.